

Uitgave
in de Nederlandse taal

Wetgeving

Inhoud

I Besluiten waarvan de publicatie voorwaarde is voor de toepassing

- ★ **Verordening (EG, Euratom) nr. 1287/2003 van de Raad van 15 juli 2003 betreffende de harmonisatie van het bruto nationaal inkomen tegen marktprijzen („BNI-verordening”) ⁽¹⁾** 1
- Verordening (EG) nr. 1288/2003 van de Commissie van 18 juli 2003 tot vaststelling van forfaitaire invoerwaarden voor de bepaling van de invoerprijzen van bepaalde soorten groenten en fruit 4
- Verordening (EG) nr. 1289/2003 van de Commissie van 18 juli 2003 tot schorsing van de boteraankopen in sommige lidstaten 6
- Verordening (EG) nr. 1290/2003 van de Commissie van 18 juli 2003 betreffende een permanente inschrijving voor het verkoopseizoen 2003/2004 voor de vaststelling van heffingen en/of restituties bij uitvoer van witte suiker 7
- ★ **Verordening (EG) nr. 1291/2003 van de Commissie van 18 juli 2003 tot aanvulling van de bijlage bij Verordening (EG) nr. 2400/96 betreffende de inschrijving van bepaalde benamingen in het „Register van beschermde oorsprongsbenamingen en beschermde geografische aanduidingen” bedoeld in Verordening (EEG) nr. 2081/92 van de Raad inzake de bescherming van geografische aanduidingen en oorsprongsbenamingen van landbouwproducten en levensmiddelen (pane di Altamura)** 12
- ★ **Verordening (EG) nr. 1292/2003 van de Commissie van 18 juli 2003 tot inleiding van een procedure, ten behoeve van een nieuwe exporteur, voor de herziening van Verordening (EG) nr. 2604/2000 van de Raad tot instelling van een definitief antidumpingrecht op polyethyleentereftalaat uit, onder meer, Thailand, tot intrekking van het recht ten aanzien van een Thaise producent/exporteur en tot registratie van de invoer** 20
- Verordening (EG) nr. 1293/2003 van de Commissie van 18 juli 2003 tot vaststelling van de wereldmarktprijs voor niet-geëgreerde katoen 23
- Verordening (EG) nr. 1294/2003 van de Commissie van 18 juli 2003 tot vaststelling van een verlagingscoëfficiënt van restitutiecertificaten voor goederen die niet onder bijlage I van het Verdrag vallen, als bedoeld in artikel 8, lid 5, van Verordening (EG) nr. 1520/2000 24

⁽¹⁾ Voor de EER relevante tekst

(Vervolg z.o.z.)

Raad

2003/516/EG:

- ★ **Besluit van de Raad van 6 juni 2003 inzake de ondertekening van de overeenkomsten tussen de Europese Unie en de Verenigde Staten van Amerika betreffende uitlevering en wederzijdse rechtshulp in strafzaken** 25

Overeenkomst betreffende uitlevering tussen de Europese Unie en de Verenigde Staten van Amerika 27

Overeenkomst betreffende wederzijdse rechtshulp in strafzaken tussen de Europese Unie en de Verenigde Staten van Amerika 34

2003/517/EG:

- ★ **Besluit van de Raad van 15 juli 2003 betreffende de statistische gegevens die moeten worden gebruikt voor de aanpassing van de verdeelsleutel voor de inschrijving op het kapitaal van de Europese Centrale Bank** 43

2003/518/EG:

- ★ **Aanbeveling van de Raad van 15 juli 2003 betreffende de benoeming van de president van de Europese Centrale Bank** 45

Commissie

2003/519/EG:

- ★ **Beschikking van de Commissie van 5 maart 2003 betreffende de staatssteun die de Italiaanse Republiek (regio Sicilië) voornemens is ten uitvoer te leggen ten gunste van de internationalisatie van ondernemingen ⁽¹⁾ (kennisgeving geschied onder nummer C(2003) 650)** 46

I

(Besluiten waarvan de publicatie voorwaarde is voor de toepassing)

VERORDENING (EG, EURATOM) Nr. 1287/2003 VAN DE RAAD**van 15 juli 2003****betreffende de harmonisatie van het bruto nationaal inkomen tegen marktprijzen („BNI-verordening”)****(Voor de EER relevante tekst)**

DE RAAD VAN DE EUROPESE UNIE,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap voor Atoomenergie,

Gelet op Besluit 2000/597/EG, Euratom van de Raad van 29 september 2000 betreffende het stelsel van eigen middelen van de Europese Gemeenschappen ⁽¹⁾, en met name op artikel 8, lid 2,

Gezien het voorstel van de Commissie ⁽²⁾,

Gezien het advies van het Europees Parlement ⁽³⁾,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) Omdat een steeds groter deel van de eigen middelen van de Gemeenschap op het bruto nationaal product tegen marktprijzen (BNPmp) van de lidstaten gebaseerd is, is het noodzakelijk de vergelijkbaarheid, betrouwbaarheid en volledigheid van dit aggregaat verder te versterken.
- (2) Deze gegevens zijn ook een belangrijk analytisch gereedschap voor de coördinatie van het economische beleid van de lidstaten en voor allerlei beleid van de Gemeenschap.
- (3) Wat de eigen middelen betreft, zegt Besluit 2000/597/EG, Euratom dat het BNPmp gelijk is aan het bruto nationaal inkomen tegen marktprijzen (BNI), zoals verstrekt door de Commissie krachtens het Europees systeem van nationale en regionale rekeningen (ESR 95), overeenkomstig Verordening (EG) nr. 2223/96 van de Raad ⁽⁴⁾.
- (4) De BNI-gegevens moeten vergelijkbaar zijn. Dit is alleen mogelijk wanneer de desbetreffende definities en registratieregels van het ESR 95 worden nageleefd. Daarom moeten de wijze van berekening en de gebruikte basisgegevens de mogelijkheid bieden deze correct toe te passen.

(5) De voor de berekening van het BNI gebruikte bronnen en methoden moeten betrouwbaar zijn. Daarom moeten waar mogelijk beproefde technieken worden toegepast op solide, geschikte basisstatistieken.

(6) De BNI-gegevens moeten volledig zijn. Daarom moet er ook rekening worden gehouden met activiteiten die niet in statistische enquêtes of bij fiscale, sociale of andere administratieve autoriteiten worden gemeld. Voor een betere BNI-dekking is vereist dat er passende statistische grondslagen en evaluatieprocedures worden ontwikkeld en dat de nodige aanpassingen worden gemaakt.

(7) Om haar taak om in verband met de eigen middelen BNI-gegevens te verstrekken te kunnen vervullen, moet de Commissie maatregelen nemen ter verbetering van de vergelijkbaarheid, betrouwbaarheid en volledigheid van het BNI van de lidstaten.

(8) Bij Richtlijn 89/130/EEG, Euratom van de Raad van 13 februari 1989 betreffende de harmonisatie van de opstelling van het bruto nationaal product tegen marktprijzen ⁽⁵⁾ is een procedure in het leven geroepen, waarbij de vergelijkbaarheid, betrouwbaarheid en volledigheid van het BNP worden geverifieerd en geëvalueerd door het BNP-comité, waarin de lidstaten en de Commissie nauw samenwerken. Deze procedure moet worden aangepast om er rekening mee te houden dat in het kader van de eigen middelen het BNI volgens het ESR 95 wordt gebruikt.

(9) In overeenstemming met artikel 2 van Besluit 1999/468/EG van de Raad van 28 juni 1999 tot vaststelling van de voorwaarden voor de uitoefening van de aan de Commissie verleende uitvoeringsbevoegdheden ⁽⁶⁾ moeten de maatregelen ter implementatie van deze verordening worden goedgekeurd volgens de raadplegingsprocedure van artikel 3 van dat besluit.

(10) Het Comité statistisch programma (CSP) is geraadpleegd overeenkomstig artikel 3 van Besluit 89/382/EEG, Euratom van de Raad ⁽⁷⁾,

⁽¹⁾ PB L 253 van 7.10.2000, blz. 42.

⁽²⁾ PB C 45 E van 25.2.2003, blz. 61.

⁽³⁾ Advies uitgebracht op 12 maart 2003 (nog niet verschenen in het Publicatieblad).

⁽⁴⁾ PB L 310 van 30.11.1996, blz. 1. Verordening laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 359/2002 van het Europees Parlement en de Raad (PB L 58 van 28.2.2002, blz. 1).

⁽⁵⁾ PB L 49 van 21.2.1989, blz. 26.

⁽⁶⁾ PB L 184 van 17.7.1999, blz. 23.

⁽⁷⁾ PB L 181 van 28.6.1989, blz. 47.

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Hoofdstuk I

Definitie en berekening van het bruto nationaal inkomen tegen marktprijzen

Artikel 1

1. Het bruto nationaal inkomen tegen marktprijzen (BNI) en het bruto binnenlands product tegen marktprijzen (BBP) worden gedefinieerd in overeenstemming met het Europees systeem van nationale en regionale rekeningen (ESR 95).

2. Het BBP is het eindresultaat van de productieve activiteiten van ingezeten productie-eenheden. Het kan op drie manieren worden gedefinieerd:

- a) het BBP is de som van de bruto toegevoegde waarde van alle institutionele sectoren of bedrijfstakken en het saldo van productgebonden belastingen en subsidies (die niet aan sectoren en bedrijfstakken worden toegerekend). Het is eveneens het saldo van de productierekening van de totale economie;
- b) het BBP is de som van de finale bestedingen aan goederen en diensten door ingezeten institutionele eenheden (werkelijke consumptie en bruto-investeringen) en het saldo van uitvoer en invoer van goederen en diensten;
- c) het BBP is de som van de bestedingen in de inkomensvormingsrekening van de totale economie (beloning van werknemers, belastingen op productie en invoer minus subsidies, bruto-exploitatietoerschoot en gemengd inkomen van de totale economie).

3. Het BNI is het totaal van de per saldo door ingezeten institutionele eenheden ontvangen primaire inkomens: beloning van werknemers, belastingen op productie en invoer minus subsidies, saldo van ontvangen en betaald inkomen uit vermogen, bruto-exploitatietoerschoot en bruto gemengd inkomen. Het BNI is gelijk aan het BBP minus het primaire inkomen dat ingezeten eenheden aan niet-ingezeten eenheden betalen plus het primaire inkomen dat ingezeten eenheden uit het buitenland ontvangen.

Hoofdstuk II

Indiening van BNI-gegevens en aanvullende informatie

Artikel 2

1. De lidstaten stellen het BNI overeenkomstig artikel 1 vast in het kader van de normale opstelling van hun nationale rekeningen.

2. In het kader van de opstelling van de nationale rekeningen verschaffen de lidstaten de Commissie (Eurostat) ieder jaar voor 22 september cijfers voor het BNI-aggregaat en zijn componenten overeenkomstig de in artikel 1 opgenomen definities. De totalen voor het BBP en zijn componenten mogen worden verstrekt volgens de drie benaderingswijzen die worden genoemd in artikel 1, lid 2. Hierbij gaat het om cijfers over het voorgaande jaar, alsmede om alle wijzigingen van de cijfers van vroegere jaren.

3. Wanneer de lidstaten de in lid 2 bedoelde gegevens meedelen, overleggen zij de Commissie (Eurostat) ook een verslag over de kwaliteit van de BNI-gegevens. Dit bevat in het

bijzonder een beschrijving van belangrijke veranderingen in de procedures en de gebruikte basisstatistieken, alsmede een verklaring voor herzieningen van eerdere BNI-schattingen. Voor de inhoud en het formaat van het verslag worden de richtsnoeren gevolgd die de Commissie vaststelt na overleg met het in artikel 4 bedoelde comité.

Artikel 3

De lidstaten verschaffen de Commissie (Eurostat), in overeenstemming met de door haar, na overleg met het in artikel 4 genoemde comité, vastgestelde richtsnoeren, een overzicht van de procedures en basisstatistieken die zijn gebruikt voor de berekening van het BNI en zijn componenten overeenkomstig het ESR 95. De lidstaten verbeteren hun overzicht en werken dit bij overeenkomstig deze richtsnoeren.

Hoofdstuk III

Procedures en toezicht op de berekening van het BNI

Artikel 4

1. De Commissie wordt bijgestaan door een comité, het BNI-comité genoemd, dat bestaat uit vertegenwoordigers van de lidstaten en wordt voorgezeten door de vertegenwoordiger van de Commissie.

2. Wanneer naar dit lid wordt verwezen zijn de artikelen 5 en 7 van Besluit 1999/468/EG van toepassing.

De in artikel 5, lid 6, van Besluit 1999/468/EG bedoelde termijn wordt vastgesteld op drie maanden.

3. Het comité stelt zijn reglement van orde vast.

Artikel 5

1. De Commissie controleert de bronnen en methoden die de lidstaten voor de berekening van het BNI gebruiken. Maatregelen om de BNI-gegevens vergelijkbaarder, betrouwbaarder, en vollediger te maken worden genomen volgens de procedure van artikel 4, lid 2.

2. Het in artikel 4 genoemde comité onderzoekt de vraagstukken betreffende de toepassing van deze verordening, die door zijn voorzitter, hetzij op eigen initiatief, hetzij op verzoek van de vertegenwoordiger van een lidstaat, aan de orde worden gesteld, en met name:

- a) de jaarlijkse naleving van de in artikel 1 opgenomen definities;
- b) het jaarlijkse onderzoek van de uit hoofde van artikel 2, lid 2, verstrekte gegevens en de krachtens artikel 2, lid 3, verstrekte informatie over de statistische bronnen en de wijze van berekening van het BNI en zijn componenten. Dit onderzoek mondt uit in een advies van het BNI-comité over de geschiktheid van de BNI-gegevens van de lidstaten voor de vaststelling van de eigen middelen vanuit het oogpunt van betrouwbaarheid, vergelijkbaarheid en volledigheid. In dit advies worden de belangrijkste documenten genoemd waarop het onderzoek is gebaseerd. Bij de evaluatie van de betrouwbaarheid, vergelijkbaarheid en volledigheid van het BNI wordt rekening gehouden met het kosten-batenbeginsel.

In dit verband brengt het kosten-batenbeginsel een beoordeling van de potentiële omvang en betekenis van specifieke activiteiten of transacties met zich, die gebaseerd is op alle beschikbare informatie. Vaak is deze kwalitatief, maar in sommige gevallen kan zij ook kwantitatief zijn. De Commissie (Eurostat) onderzoekt de vergelijkbaarheid van de behandeling van soortgelijke gevallen in de lidstaten en brengt aan het BNP-comité verslag uit over alle gevallen waarin het kosten-batenbeginsel wordt geacht van toepassing te zijn. Toepassing van dit beginsel moet voorkomen dat onevenredig veel middelen worden besteed aan de berekening van onbelangrijke posten;

c) onverminderd het bepaalde in artikel 4, voorstellen van de Commissie die een verbetering van de BNI-berekeningen beogen, inclusief het zo nodig interpreteren van definities uit het ESR 95 en het kwantificeren van het effect van deze voorstellen op het BNI, teneinde daarover een standpunt te geven.

3. Het comité zal zich vooral inspannen voor de verbetering van de wijze waarop de lidstaten het BNI berekenen en voor de verspreiding van optimale praktijken op dit gebied.

Ook zal het comité vraagstukken betreffende de herziening van de BNI-gegevens en het probleem van de volledigheid van het BNI behandelen.

Zo nodig zal het comité de Commissie maatregelen voorstellen om de BNI-gegevens vergelijkbaarder en betrouwbaarder te maken.

Artikel 6

Onverminderd de in artikel 19 van Verordening (EG, Euratom) nr. 1150/2000 van de Raad ⁽¹⁾ bedoelde controles kunnen er, indien dit nodig wordt geacht, door de diensten van de Commissie en vertegenwoordigers van andere lidstaten, doch in overleg met de bezochte lidstaten, gezamenlijke BNI-informatiebezoeken aan de lidstaten worden gebracht. Deelname van lidstaten aan deze bezoeken geschiedt op vrijwillige basis.

Hoofdstuk IV

Slotbepalingen

Artikel 7

De Commissie zal voor eind 2005 een verslag over de toepassing van deze verordening voorleggen aan het Europees Parlement en de Raad.

Artikel 8

Deze verordening treedt in werking op de dag van haar bekendmaking in het *Publicatieblad van de Europese Unie*.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 15 juli 2003.

Voor de Raad
De voorzitter
G. TREMONTI

⁽¹⁾ PB L 130 van 31.5.2000, blz. 1.

VERORDENING (EG) Nr. 1288/2003 VAN DE COMMISSIE
van 18 juli 2003
tot vaststelling van forfaitaire invoerwaarden voor de bepaling van de invoerprijzen van bepaalde
soorten groenten en fruit

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap,

Gelet op Verordening (EG) nr. 3223/94 van de Commissie van 21 december 1994 houdende uitvoeringsbepalingen van de invoerregeling voor groenten en fruit ⁽¹⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 1947/2002 ⁽²⁾, en met name op artikel 4, lid 1,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) In Verordening (EG) nr. 3223/94 zijn op grond van de multilaterale handelsbesprekingen in het kader van de Uruguayronde de criteria vastgesteld aan de hand waarvan de Commissie voor de producten en de periodes die in de bijlage bij die verordening zijn vermeld, de forfaitaire waarden bij invoer uit derde landen vaststelt.

- (2) Op grond van de bovenvermelde criteria moeten de forfaitaire invoerwaarden worden vastgesteld op de in de bijlage bij deze verordening vermelde niveaus,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

De in artikel 4 van Verordening (EG) nr. 3223/94 bedoelde forfaitaire invoerwaarden worden vastgesteld zoals aangegeven in de tabel in de bijlage bij deze verordening.

Artikel 2

Deze verordening treedt in werking op 19 juli 2003.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 18 juli 2003.

Voor de Commissie

J. M. SILVA RODRÍGUEZ

Directeur-generaal Landbouw

⁽¹⁾ PB L 337 van 24.12.1994, blz. 66.

⁽²⁾ PB L 299 van 1.11.2002, blz. 17.

BIJLAGE

bij de verordening van de Commissie van 18 juli 2003 tot vaststelling van forfaitaire invoerwaarden voor de bepaling van de invoerprijzen van bepaalde soorten groenten en fruit

(in EUR/100 kg)		
GN-code	Code derde landen ⁽¹⁾	Forfaitaire invoerwaarde
0702 00 00	052	48,9
	096	56,8
	999	52,8
0707 00 05	052	75,2
	999	75,2
0709 90 70	052	75,7
	999	75,7
0805 50 10	052	51,2
	388	62,2
	524	61,6
	528	59,9
	999	58,7
0808 10 20, 0808 10 50, 0808 10 90	388	77,7
	400	92,3
	508	72,5
	512	74,5
	524	28,7
	528	67,9
	720	68,4
	804	107,1
	999	73,6
0808 20 50	388	87,7
	512	89,6
	528	69,8
	800	169,8
	999	104,2
0809 10 00	052	187,2
	064	139,2
	066	118,0
	094	127,0
	999	142,8
0809 20 95	052	286,9
	061	279,8
	400	266,1
	404	252,6
	999	271,4
0809 40 05	060	99,4
	064	106,2
	624	138,3
	999	114,6

⁽¹⁾ Landennomenclatuur vastgesteld bij Verordening (EG) nr. 2020/2001 van de Commissie (PB L 273 van 16.10.2001, blz. 6). De code „999” staat voor „andere oorsprong”.

VERORDENING (EG) Nr. 1289/2003 VAN DE COMMISSIE
van 18 juli 2003
tot schorsing van de boteraankopen in sommige lidstaten

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap,

Gelet op Verordening (EG) nr. 1255/1999 van de Raad van 17 mei 1999 houdende een gemeenschappelijke ordening der markten in de sector melk en zuivelproducten ⁽¹⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 806/2003 van de Commissie ⁽²⁾,

Gelet op Verordening (EG) nr. 2771/1999 van de Commissie van 16 december 1999 houdende uitvoeringsbepalingen van Verordening (EG) nr. 1255/1999 van de Raad ten aanzien van de interventie maatregelen op de markt voor boter en room ⁽³⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 359/2003 ⁽⁴⁾, en met name op artikel 2,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) In artikel 2 van Verordening (EG) nr. 2771/1999 is bepaald dat de Commissie de aankoop via openbare inschrijving in een lidstaat opent, respectievelijk schorst, zodra is geconstateerd dat de marktprijs daar gedurende twee opeenvolgende weken beneden, respectievelijk op of boven, 92 % van de interventieprijs ligt.

- (2) De meest recente lijst van lidstaten waar de interventie wordt geschorst, is vastgesteld bij Verordening (EG) nr. 1200/2003 van de Commissie ⁽⁵⁾. Deze lijst moet worden aangepast om rekening te houden met de nieuwe marktprijzen die door Duitsland zijn meegedeeld op grond van artikel 8 van Verordening (EG) nr. 2771/1999. Duidelijkheidshalve moet de lijst worden vervangen en Verordening (EG) nr. 1200/2003 worden ingetrokken,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

De in artikel 6, lid 1, van Verordening (EG) nr. 1255/1999 bedoelde aankopen van boter bij inschrijving worden in België, Denemarken, Duitsland, Griekenland, Nederland, Oostenrijk, Luxemburg, Finland en het Verenigd Koninkrijk geschorst.

Artikel 2

Verordening (EG) nr. 1200/2003 wordt ingetrokken.

Artikel 3

Deze verordening treedt in werking op 19 juli 2003.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 18 juli 2003.

Voor de Commissie

Franz FISCHLER

Lid van de Commissie

⁽¹⁾ PB L 160 van 26.6.1999, blz. 48.

⁽²⁾ PB L 122 van 16.5.2003, blz. 1.

⁽³⁾ PB L 333 van 24.12.1999, blz. 11.

⁽⁴⁾ PB L 53 van 28.2.2003, blz. 17.

⁽⁵⁾ PB L 128 van 24.5.2003, blz. 3.

VERORDENING (EG) Nr. 1290/2003 VAN DE COMMISSIE
van 18 juli 2003

betreffende een permanente inschrijving voor het verkoopseizoen 2003/2004 voor de vaststelling van heffingen en/of restituties bij uitvoer van witte suiker

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap,

Gelet op Verordening (EG) nr. 1260/2001 van de Raad van 19 juni 2001 houdende een gemeenschappelijke ordening der markten in de sector suiker ⁽¹⁾, gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 680/2002 van de Commissie ⁽²⁾, en met name op artikel 22, lid 2, artikel 27, leden 5 en 15, en artikel 33, lid 3,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) In verband met de situatie op de markt voor suiker in de Gemeenschap en daarbuiten lijkt het dienstig om uit hoofde van het verkoopseizoen 2003/2004 zo spoedig mogelijk een permanente inschrijving te houden voor de uitvoer van witte suiker om, naar gelang van de schommelingen van de wereldmarktprijzen, heffingen bij uitvoer en/of restituties bij uitvoer te kunnen vaststellen.
- (2) De in artikel 28 van Verordening (EG) nr. 1260/2001 vastgestelde algemene voorschriften inzake de inschrijvingsprocedure voor de bepaling van de restituties bij uitvoer van suiker moeten worden toegepast.
- (3) Met het oog op het specifieke karakter van de verrichting blijkt het noodzakelijk de nodige bepalingen vast te stellen inzake de op grond van de permanente inschrijving afgegeven uitvoercertificaten, alsmede af te wijken van Verordening (EG) nr. 1464/95 van de Commissie van 27 juni 1995 houdende bijzondere uitvoeringsbepalingen inzake de regeling van invoer- en uitvoercertificaten in de sector suiker ⁽³⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 1159/2003 ⁽⁴⁾. Evenwel moeten de bepalingen van Verordening (EG) nr. 1291/2000 van de Commissie van 9 juni 2000 houdende gemeenschappelijke uitvoeringsbepalingen inzake het stelsel van invoer-, uitvoer- en voorfixatiecertificaten voor landbouwproducten ⁽⁵⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 325/2003 ⁽⁶⁾, evenals de bepalingen van Verordening (EEG) nr. 120/89 van de Commissie van 19 januari 1989 tot vaststelling van de gemeenschappelijke bepalingen voor de toepassing van heffingen en belastingen bij uitvoer van landbouwproducten ⁽⁷⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 2194/96 ⁽⁸⁾, van toepassing blijven.
- (4) Het Comité van beheer voor suiker heeft geen advies uitgebracht binnen de door zijn voorzitter bepaalde termijn,

⁽¹⁾ PB L 178 van 30.6.2001, blz. 1.

⁽²⁾ PB L 104 van 20.4.2002, blz. 26.

⁽³⁾ PB L 144 van 28.6.1995, blz. 14.

⁽⁴⁾ PB L 162 van 1.7.2003, blz. 25.

⁽⁵⁾ PB L 152 van 24.6.2000, blz. 1.

⁽⁶⁾ PB L 47 van 21.2.2003, blz. 21.

⁽⁷⁾ PB L 16 van 20.1.1989, blz. 19.

⁽⁸⁾ PB L 293 van 16.11.1996, blz. 3.

Artikel 1

1. Er wordt een permanente inschrijving gehouden voor de vaststelling van heffingen en/of restituties bij uitvoer van witte suiker van GN-code 1701 99 10 voor alle bestemmingen, behalve Albanië, Kroatië, Bosnië en Herzegovina, Servië en Montenegro ⁽⁹⁾ en de Voormalige Joegoslavische Republiek Macedonië. Tijdens de duur van deze permanente inschrijving worden deelinschrijvingen gehouden.

2. De permanente inschrijving wordt gehouden tot en met 29 juli 2004.

Artikel 2

De permanente inschrijving en de deelinschrijvingen worden gehouden overeenkomstig artikel 28 van Verordening (EG) nr. 1260/2001 en de bepalingen van de voorliggende verordening.

Artikel 3

1. De lidstaten stellen een bericht van inschrijving op. Het bericht van inschrijving wordt bekendgemaakt in het *Publicatieblad van de Europese Unie*. De lidstaten mogen het bericht van inschrijving bovendien elders bekendmaken of laten bekendmaken.

2. In het bericht van inschrijving worden met name de inschrijvingsvoorwaarden vermeld.

3. Het bericht van inschrijving kan tijdens de duur van de permanente inschrijving worden gewijzigd. Het wordt gewijzigd, indien de inschrijvingsvoorwaarden in die periode worden gewijzigd.

Artikel 4

1. De termijn voor het indienen van de offertes voor de eerste deelinschrijving:

a) gaat in op 25 juli 2003 en

b) verstrijkt op donderdag 31 juli 2003 om 10.00 uur (Brusselse tijd).

⁽⁹⁾ Met inbegrip van Kosovo, zoals omschreven bij Resolutie 1244 van de Veiligheidsraad van de Verenigde Naties van 10 juni 1999.

2. De termijn voor het indienen van de offertes voor elk van de volgende deelinschrijvingen:

- a) gaat in op de eerste werkdag na de dag waarop deze termijn voor de vorige deelinschrijving is verstreken;
- b) verstrijkt op de volgende data om 10.00 uur (Brusselse tijd):
 - 14 en 28 augustus 2003,
 - 4, 11, 18 en 25 september 2003,
 - 2, 9, 16, 23 en 30 oktober 2003,
 - 6, 13 en 27 november 2003,
 - 11 en 23 december 2003,
 - 8 en 22 januari 2004,
 - 5 en 19 februari 2004,
 - 4 en 18 maart 2004,
 - 1, 15 en 29 april 2004,
 - 13 en 27 mei 2004,
 - 3, 10, 17 en 24 juni 2004,
 - 1, 15 en 29 juli 2004.

Artikel 5

1. Gegadigden nemen op een van volgende wijzen aan de deelinschrijving deel:

- a) door een schriftelijke offerte tegen ontvangstbewijs in te dienen bij de bevoegde instantie van een lidstaat;
- b) per aan deze instantie te richten aangetekend schrijven of telegram;
- c) per aan deze instantie te richten telexbericht, fax of e-mailbericht, voorzover zij deze wijze van indiening aanvaardt.

2. Een offerte is slechts geldig voorzover aan de volgende voorwaarden is voldaan:

- a) in de offerte zijn de volgende gegevens vermeld:
 - i) de referentie van de inschrijving;
 - ii) de naam en het adres van de inschrijver;
 - iii) de uit te voeren hoeveelheid witte suiker
 - iv) het bedrag van de heffing bij uitvoer of eventueel van de restitutie bij uitvoer per 100 kg witte suiker, uitgedrukt in euro tot op drie decimalen nauwkeurig;
 - v) het bedrag van de zekerheid die voor de onder iii) vermelde hoeveelheid suiker ten minste moet worden gesteld, uitgedrukt in de munteenheid van de lidstaat waar de offerte wordt ingediend;
- b) de uit te voeren hoeveelheid witte suiker bedraagt ten minste 250 t;
- c) vóór het verstrijken van de termijn voor het indienen van de offertes wordt het bewijs geleverd dat de inschrijver de in de offerte vermelde zekerheid heeft gesteld;
- d) de offerte gaat vergezeld van een verklaring van de inschrijver waarbij deze zich ertoe verbindt om, bij eventuele toewijzing aan hem, binnen de in artikel 12, lid 2,

tweede alinea, vastgestelde termijn het uitvoercertificaat of de uitvoercertificaten aan te vragen voor de uit te voeren hoeveelheden witte suiker;

- e) de offerte gaat vergezeld van een verklaring van de inschrijver waarbij deze zich ertoe verbindt om bij eventuele toewijzing aan hem:

- i) de zekerheid door het betalen van het in artikel 13, lid 4, bedoelde bedrag aan te vullen, indien de verplichting tot uitvoer die voortvloeit uit het in artikel 12, lid 2, bedoelde uitvoercertificaat, niet werd nagekomen;

- ii) de instantie welke het betrokken uitvoercertificaat heeft afgegeven binnen 30 dagen na het verstrijken van de geldigheidsduur van het certificaat op de hoogte te brengen van de hoeveelheid of de hoeveelheden waarvoor het uitvoercertificaat niet werd gebruikt.

3. In een offerte mag worden vermeld dat deze slechts als ingediend mag worden beschouwd wanneer aan een van de twee of aan de beide onderstaande voorwaarden wordt voldaan:

- a) het minimumbedrag van de heffing bij uitvoer of eventueel het maximumbedrag van de restitutie bij uitvoer moet worden vastgesteld op de dag waarop de termijn voor het indienen van de betrokken offertes verstrijkt;
- b) de toewijzing moet gelden voor het geheel of een bepaald deel van de in de offerte vermelde hoeveelheid.

4. Een offerte die niet overeenkomstig het bepaalde in de leden 1 en 2 wordt ingediend of die andere voorwaarden bevat dan die welke voor de onderhavige inschrijving gelden, wordt niet in aanmerking genomen.

5. Een ingediende offerte kan niet worden ingetrokken.

Artikel 6

1. Een zekerheid van 11 EUR per 100 kg uit hoofde van deze inschrijving uit te voeren witte suiker wordt door elke inschrijver gesteld.

Voor degenen aan wie wordt toegewezen, geldt deze zekerheid, onverminderd artikel 13, lid 4, als de bij het indienen van de in artikel 12, lid 2, bedoelde aanvraag te stellen zekerheid voor het uitvoercertificaat.

2. De in lid 1 bedoelde zekerheid wordt, naar keuze van de inschrijver, gesteld in contanten of in de vorm van een garantie van een instelling die voldoet aan de criteria, vastgesteld door de lidstaat waar de offerte wordt ingediend.

3. Behoudens overmacht wordt de in lid 1 bedoelde zekerheid vrijgegeven:

- a) met betrekking tot de inschrijvers, voor de hoeveelheid waarvoor niet op de offerte is ingegaan;
- b) met betrekking tot degenen aan wie is toegewezen en die hun uitvoercertificaat niet binnen de in artikel 12, lid 2, tweede alinea, bedoelde termijn hebben aangevraagd, naar rata van 10 EUR per 100 kg witte suiker;

c) met betrekking tot degenen aan wie is toegewezen, voor de hoeveelheid waarvoor zij in de zin van artikel 31, onder b), en artikel 32, lid 1, onder b) i), van Verordening (EG) nr. 1291/2000 de verplichting tot uitvoer die voortvloeit uit het in artikel 12, lid 2, bedoelde uitvoercertificaat zijn nagekomen onder de voorwaarden van artikel 35 van genoemde verordening.

In het in de eerste alinea, onder b), bedoelde geval wordt het vrij te geven gedeelte van de zekerheid in voorkomend geval verminderd met:

- a) het verschil tussen het voor de betrokken deelinschrijving vastgestelde maximumbedrag van de restitutie bij uitvoer en het voor de daaropvolgende deelinschrijving vastgestelde maximumbedrag van de restitutie bij uitvoer indien dit laatste bedrag hoger is dan het eerste;
- b) het verschil tussen het voor de betrokken deelinschrijving vastgestelde minimumbedrag van de heffing bij uitvoer en het voor de daaropvolgende deelinschrijving vastgestelde minimumbedrag van de heffing bij uitvoer indien dit laatste bedrag lager is dan het eerste.

Het niet-vrijgegeven deel van de zekerheid of de niet-vrijgegeven zekerheid wordt verbeurd voor de hoeveelheid suiker waarvoor de overeenkomstige verplichtingen niet zijn nagekomen.

4. In geval van overmacht stelt de bevoegde instantie van de betrokken lidstaat de maatregelen voor de vrijgave van de zekerheid vast die zij op grond van de door de betrokkene aangevoerde omstandigheden nodig acht.

Artikel 7

1. De offertes worden onderzocht door de betrokken bevoegde instantie; dit onderzoek is niet openbaar. De personen die bij het onderzoek worden toegelaten, zijn tot geheimhouding verplicht.

2. De ingediende offertes moeten uiterlijk anderhalf uur nadat de in het bericht van inschrijving vastgestelde termijn voor de wekelijkse indiening van de offertes verstrijkt, via de lidstaten anoniem aan de Commissie worden meegedeeld.

Indien geen offertes zijn ingediend, stellen de lidstaten de Commissie daarvan eveneens binnen de genoemde tijdslimiet in kennis.

Artikel 8

1. Na onderzoek van de ontvangen offertes kan per deelinschrijving een maximumhoeveelheid worden vastgesteld.

2. Er kan worden besloten aan een bepaalde deelinschrijving geen gevolg te geven.

Artikel 9

1. Met name rekening houdende met de situatie en de te verwachten ontwikkeling op de suikermarkt in de Gemeenschap en daarbuiten, wordt overgegaan:

- a) hetzij tot vaststelling van een minimumbedrag van de heffing bij uitvoer,
- b) hetzij tot vaststelling van een maximumbedrag van de restitutie bij uitvoer.

2. Onverminderd het bepaalde in artikel 10 wordt, wanneer een minimumbedrag voor de heffing bij uitvoer is vastgesteld, toegewezen aan de inschrijver of de inschrijvers in de offerte van wie het minimumbedrag van de heffing bij uitvoer of een hoger bedrag is vermeld.

3. Onverminderd het bepaalde in artikel 10 wordt, wanneer een maximumbedrag voor de restitutie bij uitvoer is vastgesteld, toegewezen aan de inschrijver of de inschrijvers in de offerte van wie het maximumbedrag van de restitutie bij uitvoer of een lager bedrag is vermeld, evenals aan elke inschrijver die in zijn offerte een heffing bij uitvoer heeft vermeld.

Artikel 10

1. Wanneer voor een deelinschrijving een maximumhoeveelheid is vastgesteld, wordt, indien een minimumheffing is vastgesteld, toegewezen aan de inschrijver in wiens offerte de hoogste uitvoerheffing is vermeld. Indien de maximumhoeveelheid met deze offerte niet is bereikt, wordt, in de volgorde van afnemende grootte van het bedrag van de heffing bij uitvoer, toegewezen totdat de maximumhoeveelheid is bereikt.

Wanneer voor een deelinschrijving een maximumhoeveelheid is vastgesteld, wordt, indien een maximumrestitutie is vastgesteld, toegewezen overeenkomstig het bepaalde in de eerste alinea, en ingeval er geen offertes zijn of meer zijn waarin een heffing bij uitvoer is vermeld, wordt toegewezen aan de inschrijvers in wier offerte een uitvoerrestitutie is vermeld, in de volgorde van toenemende grootte van het bedrag van de restitutie, totdat de maximumhoeveelheid is bereikt.

2. Wanneer de in lid 1 aangegeven toewijzingsprocedure ertoe zou leiden dat, door het in aanmerking nemen van een offerte, de maximumhoeveelheid wordt overschreden, wordt aan de betrokken inschrijver slechts toegewezen tot de hoeveelheid waarmee de maximumhoeveelheid wordt bereikt. Offertes waarin dezelfde heffing bij uitvoer of dezelfde restitutie bij uitvoer is vermeld en bij volledige aanvaarding waarvan de maximumhoeveelheid zou worden overschreden, worden in aanmerking genomen:

- a) hetzij naar rata van de in elk van die offertes vermelde totale hoeveelheid,
- b) hetzij, per inschrijver, tot een vast te stellen maximumhoeveelheid,
- c) hetzij door loting.

Artikel 11

1. De bevoegde instantie van de betrokken lidstaat stelt alle inschrijvers onmiddellijk in kennis van het resultaat van hun deelneming aan de inschrijving. Bovendien zendt deze instantie onverwijld een bericht van toewijzing naar de inschrijvers aan wie is toegewezen.

2. In het bericht van toewijzing worden ten minste vermeld:

- a) de referentie van de inschrijving;
- b) de uit te voeren hoeveelheid witte suiker;
- c) het bedrag, uitgedrukt in euro, van de toe te passen heffing bij uitvoer of eventueel de toe te kennen restitutie bij uitvoer per 100 kg witte suiker voor de onder b) bedoelde hoeveelheid.

Artikel 12

1. Degene aan wie wordt toegewezen heeft onder de in lid 2 genoemde voorwaarden voor de toegewezen hoeveelheid recht op een uitvoercertificaat waarin, naar gelang van het geval, de in de offerte vermelde heffing bij uitvoer of restitutie bij uitvoer is vermeld.

2. Degene aan wie wordt toegewezen is verplicht overeenkomstig de desbetreffende bepalingen van Verordening (EG) nr. 1291/2000 een uitvoercertificaat voor de hem toegewezen hoeveelheid aan te vragen; in afwijking van artikel 12 van Verordening (EEG) nr. 120/89 kan deze aanvraag niet worden ingetrokken.

De aanvraag moet uiterlijk op een van de onderstaande dagen worden ingediend:

- a) de laatste werkdag vóór de dag waarop de deelinschrijving van de daaropvolgende week wordt gehouden;
- b) de laatste werkdag van de daaropvolgende week, wanneer in die week geen deelinschrijving wordt gehouden;

3. Degene aan wie wordt toegewezen heeft de verplichting de in de offerte vermelde hoeveelheid uit te voeren en, indien deze verplichting niet is nagekomen, in voorkomend geval het in artikel 13, lid 4, bedoelde bedrag te betalen.

4. Het in lid 1 bedoelde recht en de in de leden 2 en 3 genoemde verplichtingen kunnen niet worden overgedragen.

Artikel 13

1. De in artikel 9, lid 1, van Verordening (EG) nr. 1464/95 genoemde termijn voor de afgifte van uitvoercertificaten is niet van toepassing op witte suiker die overeenkomstig de onderhavige verordening wordt uitgevoerd.

2. De uit hoofde van een deelinschrijving afgegeven uitvoercertificaten zijn geldig vanaf de dag van afgifte tot het einde van de vijfde maand volgende op die waarin deze deelinschrijving heeft plaatsgevonden.

De uitvoercertificaten die worden afgegeven uit hoofde van deelinschrijvingen welke vanaf 1 mei 2004 plaatsvinden, zijn evenwel slechts geldig tot en met 30 september 2004.

De bevoegde autoriteiten van de lidstaat die het uitvoercertificaat hebben afgegeven, kunnen, op schriftelijke aanvraag van de titularis van het certificaat, de geldigheidsduur ervan verlengen tot uiterlijk 15 oktober 2004 wanneer er technische problemen rijzen waardoor de uitvoer niet kan plaatshebben binnen de in de tweede alinea vastgestelde geldigheidstermijn, en op voorwaarde dat de bedoelde transactie niet onder de in artikel 4 of 5 van Verordening (EEG) nr. 565/80 van de Raad ⁽¹⁾ vastgestelde regeling valt.

3. De uitvoercertificaten die worden afgegeven uit hoofde van deelinschrijvingen welke plaatsvinden tussen 31 juli en 30 september 2003, kunnen pas vanaf 1 oktober 2003 worden gebruikt.

4. Behoudens overmacht betaalt de titularis van het certificaat een bepaald bedrag voor de hoeveelheid waarvoor de uitvoerverplichting die voortvloeit uit het in artikel 12, lid 2, bedoelde uitvoercertificaat niet is nagekomen, indien de in artikel 6, lid 1, bedoelde zekerheid lager is dan de uitkomst van een van de volgende berekeningen:

- a) de in het certificaat vermelde uitvoerheffing, verminderd met de in artikel 33, lid 1, tweede alinea, van Verordening (EG) nr. 1260/2001 bedoelde heffing die van kracht is op de laatste dag van geldigheid van het certificaat;
- b) de som van de in het certificaat vermelde uitvoerheffing en de in artikel 28, lid 2, van Verordening (EG) nr. 1260/2001 bedoelde restitutie die van kracht is op de laatste dag van geldigheid van het certificaat;
- c) de in artikel 28, lid 2, van Verordening (EG) nr. 1260/2001 bedoelde restitutie bij uitvoer die van kracht is op de laatste dag van geldigheid van het certificaat, verminderd met de in het certificaat vermelde restitutie.

Het te betalen bedrag zoals bedoeld in de eerste alinea is gelijk aan het verschil tussen het resultaat van de berekening onder a), b) of c), naar gelang van het geval, en de in artikel 6, lid 1, bedoelde zekerheid.

Artikel 14

Deze verordening treedt in werking op de dag van haar bekendmaking in het *Publicatieblad van de Europese Unie*.

⁽¹⁾ PB L 62 van 7.3.1980, blz. 5.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 18 juli 2003.

Voor de Commissie

Franz FISCHLER

Lid van de Commissie

VERORDENING (EG) Nr. 1291/2003 VAN DE COMMISSIE
van 18 juli 2003

tot aanvulling van de bijlage bij Verordening (EG) nr. 2400/96 betreffende de inschrijving van bepaalde benamingen in het „Register van beschermde oorsprongsbenamingen en beschermde geografische aanduidingen” bedoeld in Verordening (EEG) nr. 2081/92 van de Raad inzake de bescherming van geografische aanduidingen en oorsprongsbenamingen van landbouwproducten en levensmiddelen (pane di Altamura)

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap,

Gelet op Verordening (EEG) nr. 2081/92 van de Raad van 14 juli 1992 inzake de bescherming van geografische aanduidingen en oorsprongsbenamingen van landbouwproducten en levensmiddelen ⁽¹⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 806/2003 ⁽²⁾, en met name op artikel 6, leden 3 en 4,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) Overeenkomstig artikel 5 van Verordening (EEG) nr. 2081/92 heeft Italië voor de benaming „pane di Altamura” een aanvraag tot registratie als beschermde oorsprongsbenaming ingediend bij de Commissie.
- (2) Overeenkomstig artikel 6, lid 1, van bovengenoemde verordening is geconstateerd dat de aanvraag aan de voorschriften van die verordening voldoet, en met name alle in artikel 4 van die verordening bedoelde gegevens bevat.
- (3) Naar aanleiding van de bekendmaking van de belangrijkste gegevens uit de registratieaanvraag voor „pane di Altamura” in het *Publicatieblad van de Europese Gemeenschappen* ⁽³⁾ heeft Griekenland de Commissie een bezwaarschrift toegezonden in de zin van artikel 7 van Verordening (EEG) nr. 2081/92. Het bezwaar had betrekking op het niet in acht nemen van de voorschriften van artikel 2 van die verordening. Bij een oorsprongsbenaming moeten productie, verwerking en bereiding namelijk plaatsvinden in het omschreven geografische gebied. Volgens het productiedossier is de grondstof van pane di Altamura, namelijk tarwegries, echter afkomstig uit vijf verschillende gemeenten (Altamura, Gravina di Puglia, Poggiorsini, Spinazzola en Minervino Murge), terwijl de verwerking tot brood uitsluitend in de gemeente Altamura plaatsvindt.
- (4) Naar aanleiding van de bekendmaking van de belangrijkste gegevens uit de registratieaanvraag voor „pane di Altamura” in het *Publicatieblad van de Europese Gemeenschappen* heeft Portugal de Commissie een bezwaarschrift toegezonden in de zin van artikel 7 van Verordening (EEG) nr. 2081/92. In het bezwaarschrift worden dezelfde argumenten aangevoerd als door Griekenland. Bovendien wijst Portugal erop dat geen registratie als beschermde oorsprongsbenaming aangevraagd had moeten worden, maar wel een registratie als beschermde geografische aanduiding.

- (5) De bezwaarschriften van Griekenland en Portugal waren ontvankelijk in de zin van artikel 7, lid 4, van de genoemde verordening. De Commissie heeft de betrokken lidstaten verzocht overeenkomstig hun interne procedures met elkaar tot een akkoord te komen.
- (6) Italië heeft in antwoord op de door Griekenland en Portugal ingediende bezwaarschriften verklaard dat het akkoord gaat met hun opmerkingen. Italië heeft eraan toegevoegd dat het feit dat het productiegebied van de grondstof en het meel anders afgegrensd was dan dat van het brood, uitsluitend het gevolg was van een technische fout. Italië heeft dan ook de beschrijving van het geografische gebied in de registratieaanvraag herwerkt, zodat het productiegebied van pane di Altamura voortaan samenvalt met het productiegebied van de grondstof.
- (7) Griekenland heeft geantwoord dat het niet langer bezwaar maakt tegen de registratie van de benaming „pane di Altamura”.
- (8) Portugal heeft geantwoord dat het zijn bezwaar tegen de registratie van de benaming „pane di Altamura” als beschermde oorsprongsbenaming handhaaft. Volgens dit land gaat het niet aan dat de geografische benaming „Altamura” betrekking kan hebben op een product van oorsprong uit het hele geografische gebied dat de vijf bovengenoemde gemeenten omvat. De registratieaanvraag zelf levert immers het bewijs dat alleen de gemeente Altamura en niet het hele gebied voor broodbereiding bekend is. Om al deze redenen had de benaming als beschermde geografische aanduiding geregistreerd moeten worden.
- (9) Italië heeft bij de Commissie en ten opzichte van de oorspronkelijke aanvraag een gewijzigde aanvraag ingediend tot registratie van de benaming „pane di Altamura” als beschermde oorsprongsbenaming. Daarin bestrijkt het geografische gebied voor de productie van het brood het grondgebied van de bovengenoemde vijf gemeenten en valt het derhalve samen met het geografische gebied voor de productie van de grondstof.
- (10) Aangezien Italië en Portugal geen akkoord bereikt hebben binnen een termijn van drie maanden, moet de Commissie een besluit nemen overeenkomstig de procedure van artikel 15.

⁽¹⁾ PB L 208 van 24.7.1992, blz. 1.

⁽²⁾ PB L 122 van 16.5.2003, blz. 1.

⁽³⁾ PB C 156 van 30.5.2001, blz. 10.

- (11) De Commissie heeft het Wetenschappelijk Comité voor oorsprongsbenamingen, geografische aanduidingen en specificiteitscertificering geraadpleegd. Volgens dit comité „hebben de in de aanvraag geschetste kenmerken van „pane di Altamura” niet alleen betrekking op de gemeente Altamura maar ook op een aantal specifieke plaatsen buiten deze gemeente waarin eveneens de productie, de verwerking en de bereiding van het product plaatsvinden. Het geografische milieu, dat factoren van natuurlijke en menselijke aard, de kwaliteit van grondstoffen en productie, alsook de tot de Middeleeuwen teruggaande traditie omvat, kan in het hele, in de aanvraag omschreven gebied als uniform worden aangemerkt”. Het Wetenschappelijk Comité is van oordeel dat de aanvraag voldoet aan de voorschriften van artikel 2, lid 2, onder a), van Verordening (EEG) nr. 2081/92. Bovendien verklaart het comité dat het gebruik van de naam van een gemeente om een niet met de gemeente samenvallend en daartoe afgebakend geografisch gebied van een oorsprongsbenaming aan te geven, vrij vaak voorkomt en juridisch aanvaardbaar is wanneer dit gerechtvaardigd wordt.
- (12) De Commissie heeft akte genomen van het advies van het Wetenschappelijk Comité. Zij acht de door de Italiaanse autoriteiten gegeven uitleg aannemelijk. Bovendien heeft het formele onderzoek van het productdossier betreffende de benaming „pane di Altamura” geen kennelijke beoordelingsfout aan het licht gebracht.
- (13) Deze benaming komt derhalve in aanmerking voor inschrijving in het „Register van beschermde oorsprongsbenamingen en beschermde geografische aanduidingen” en dus voor bescherming in de gehele Gemeenschap als oorsprongsbenaming.

- (14) Bijlage I bij deze verordening vormt een aanvulling op de bijlage bij Verordening (EG) nr. 2400/96 van de Commissie ⁽¹⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 1257/2003 ⁽²⁾.
- (15) De in deze verordening vervatte maatregelen zijn in overeenstemming met het advies van het Regelgevend Comité voor beschermde geografische aanduidingen en oorsprongsbenamingen,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

De bijlage bij Verordening (EG) nr. 2400/96 wordt aangevuld met de in bijlage I vermelde benaming, die in het in artikel 6, lid 3, van Verordening (EEG) nr. 2081/92 bedoelde „Register van beschermde oorsprongsbenamingen en beschermde geografische aanduidingen” wordt ingeschreven als beschermde oorsprongsbenaming (BOB).

De belangrijkste gegevens van het productdossier zijn opgenomen in bijlage II. Deze gegevens vervangen die welke bekendgemaakt zijn in het *Publicatieblad van de Europese Gemeenschappen* (zie voetnoot 3).

Artikel 2

Deze verordening treedt in werking op de twintigste dag volgende op die van haar bekendmaking in het *Publicatieblad van de Europese Unie*.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 18 juli 2003.

Voor de Commissie

Franz FISCHLER

Lid van de Commissie

⁽¹⁾ PB L 327 van 17.12.1996, blz. 11.

⁽²⁾ PB L 177 van 16.7.2003, blz. 3.

*BIJLAGE I***IN BIJLAGE I BIJ VERORDENING (EEG) Nr. 2081/92 BEDOELDE LEVENSMIDDELEN****Brood, gebak, suikerwerk, biscuits en andere bakkerswaren**

ITALIË

Pane di Altamura (BOB).

BIJLAGE II

VERORDENING (EEG) Nr. 2081/92 VAN DE RAAD

REGISTRATIEAANVRAAG: ARTIKEL 5

BOB (x) BGA ()

Nationaal nummer van het aanvraagdossier: 5/2000

1. Bevoegde dienst van de lidstaat

Naam: Ministero delle Politiche Agricole e Forestali
Adres: Via XX Settembre, 20, I-00187 Roma
Tel. (06) 481 99 68
Fax (06) 42 01 31 26

2. Aanvragende groepering

- 2.1. Naam: Consorzio per la tutela del Pane di Altamura
2.2. Adres: Corso Umberto I, 5, I-70022 Altamura (BA)
2.3. Samenstelling: Ambachtelijke broodbakkers

3. Productcategorie

Bakkerswaren, categorie 2.4.

4. Overzicht van het productdossier

(samenvatting van de in artikel 4, lid 2, voorgeschreven gegevens)

4.1. Naam

Pane di Altamura

4.2. Beschrijving

Het „Pane di Altamura” is een broodbakkerijproduct dat wordt verkregen uit tweemaal gemalen meel van durumtarwe van de variëteiten „appulo”, „arcangelo”, „duilio” en „simeto”, die is geteeld binnen het gebied dat in de productievoorschriften is afgebakend. Bij tarwe van deze variëteiten mag ten hoogste 20 % tarwe van andere variëteiten worden gemengd, op voorwaarde dat deze binnen hetzelfde grondgebied is geteeld.

Het brood wordt verkregen volgens het oude bereidingssysteem, dat voorziet in het gebruik van zuurdesem, zeezout en water.

Wanneer het voor consumptie wordt geleverd moet het de volgende kenmerken hebben:

- van het brood dat een typische geur heeft en ten minste 0,5 kg moet wegen bestaan traditioneel twee vormen: de eerste die lokaal „U skuanète (= twee delen schrijlings op elkaar)” wordt genoemd, is hoog, zonder raakvlak aan de zijkanen; de andere vorm, die lager is, wordt lokaal „a cappidde de prèvete = kalotje” genoemd en heeft evenmin raakvlakken aan de zijkanen;
- de korst moet ten minste 3 mm dik zijn en het strogele kruim moet homogeen van structuur zijn; het vochtgehalte mag ten hoogste 33 % bedragen.

4.3. Geografisch gebied

Het beperkt geografisch gebied waar de voor de bereiding van „Pane di Altamura” gebruikte tarwe en de tweemaal gemalen bloem worden geproduceerd bestrijkt het grondgebied van de gemeenten Altamura, Gravina di Puglia, Poggiorsini, Spinazzola en Minervino Murge, in de provincie Bari, volgens de afbakening die in artikel 5 van het productdossier is beschreven.

Het productiegebied van het „Pane di Altamura” valt samen met het in de eerste alinea omschreven gebied waar de productie, die in de 16e eeuw in de gemeente Altamura, in de provincie Bari is ontstaan, zich in de loop der eeuwen verder heeft ontwikkeld. De ovens voor het bakken van het brood moeten bij voorkeur rechtstreeks of indirect worden gevoed met gas of hout, behoudens bij de wet toegekende uitzonderingen.

4.4. Bewijs van oorsprong

De oorsprong van het „Pane di Altamura” is nauw verbonden met de agrarische tradities van het typische productiegebied.

In zijn meest traditionele vorm (U skuanète = het hoge broodtype) is het basisvoedsel van de bevolking van de Alta Murgia een vrij groot brood, waarvan het deeg overwegend thuis werd klaargemaakt en daarna in openbare ovens definitief zijn vorm kreeg en werd gebakken, met de sociale en culturele consequenties die uit deze contacten tussen de particuliere en collectieve sector voortvloeiden.

De bakker merkte de bakklare broden door middel van een houten of ijzeren stempel met de initialen van het gezinshoofd, voordat hij het brood in de oven schoof.

Het voornaamste kenmerk van het brood was, en is nog steeds, de houdbaarheid, die het voor de boeren en herders mogelijk maakte zich te voeden gedurende de week — of vaker zelfs gedurende de twee weken — die zij doorbrachten in de afgelegen stallen die verspreid lagen over de hogergelegen delen van de Murgia: een voeding die hoofdzakelijk gebaseerd was op brood dat op smaak werd gebracht met zout en olie en in kokend water werd gedompeld. Tot de helft van de vorige eeuw kon men in de straten van Altamura de roep van de bakker horen die 's ochtends weerklonk om aan te kondigen dat het geurige brood gebakken was.

De eerste verwijzing naar de plaats van oorsprong van het product, waarin weliswaar niet uitdrukkelijk Altamura werd genoemd maar wel het gebied van de Murgia, is te vinden in boek I, V van de Satiren van de Latijnse dichter Horatius, die in het voorjaar van 37 v.C., toen hij opnieuw de streek van zijn jeugd bezocht, melding maakt van het bestaan van het „het beste brood ter wereld, zo lekker dat de zorgzame reiziger er een voorraad van inslaat voor het vervolg van zijn reis”.

De traditie van het bereiden van het brood van Altamura wordt bevestigd in de „Stedelijke reglementen van de stad, vastgesteld in 1527”, waarvan de artikelen betreffende de „Ovenbelasting” zijn beschreven door G. De Gemmis in het Bollettino dell'Archivio-Biblioteca-Museo-Civico, jaargang 1954, blz. 5-49.

De transcriptie van documenten in verband met de belasting of de vrijstelling van belasting is door A. Giannuzzi opgenomen in de „Le Carte di Altamura”, in de „Codice Diplomatico Barese”, jaargang 1935.

In een ander document, dat dateert van 1420, worden de geestelijken vrijgesteld van de belasting op het brood.

Het gebruik het brood te laten bakken in openbare ovens vloeide voort uit het verbod dat aan burgers „van om het even welke staat of conditie” was opgelegd om brood van welke vorm ook thuis te bakken, op straffe van een aanzienlijke boete, die eenderde van de totale kosten van het brood vertegenwoordigde.

Het was dus in deze landbouw- en veeteeltgemeenschap dat de typische vormen van de traditioneel voor de boeren, herders en hun gezinnen gebakken broden zijn ontstaan, die ook nu nog zijn terug te vinden in de productie van de broodbakkers van Altamura: grote broden, bereid met meel van durumtarwe, zuurdesem, zout en water, volgens een productieproces dat uit vijf fasen bestaat: deegbereiding, het vormen van het brood, gisting, definitieve vormgeving en bakken in een met hout gestookte oven. Dit waren de kenmerken waardoor het brood zich van andere soorten brood onderscheidde.

Ook het malen van de tarwe was geheel geconcentreerd in Altamura, en in het begin van de 17e eeuw waren er niet minder dan 26 maalderijen in volle activiteit.

Tot besluit kan men stellen dat niettegenstaande de veranderingen en aanpassingen die hebben plaatsgevonden, het brood dat thans in de stad Altamura in de Murgia wordt bereid, rechtstreeks afstamt van het brood van de boeren en de herders, waarvan de productie vanaf de Middeleeuwen tot nu ononderbroken is voortgezet.

Wat de controles inzake de toekenning van de beschermde oorsprongsbenaming „Pane di Altamura” betreft, wordt het recht op deze benaming door de in punt 4.7 bedoelde controle instantie pas toegekend indien is voldaan aan talrijke voorwaarden die de producenten van de betrokken grondstoffen en de bakkers gedurende de hele productiecyclus in acht moeten nemen.

Het productdossier dat de toekenning van de beschermde oorsprongsbenaming regelt schrijft voor dat de volgende lijsten moeten worden opgesteld:

- lijsten van de tarweproducenten in het betrokken gebied, die moeten worden neergelegd bij de gemeenten die het in punt 4.3 omschreven gebied uitmaken;
- lijsten van de maalderijen die de door de tarweproducenten uit bovenvermeld gebied geleverde grondstoffen verwerken tot tweemaal vermalen bloem voor de broodbereiding;
- een lijst van de bakkers die het „Pane di Altamura” produceren volgens de voorschriften van het productdossier die zijn vermeld in onderstaand punt 4.5, die moet worden ingediend bij de gemeente Altamura.

Alle bovenvermelde lijsten moeten ook worden ingediend bij de regio Puglia en bij de instantie die zal worden aangewezen of die zal worden gemachtigd de controleactiviteit als bedoeld in artikel 10 van Verordening (EEG) 2081/92 uit te oefenen.

Het controleorgaan zal ook controleren of de gebruikte ingrediënten en de samenstelling van het deeg, de bereidingsmethode, de gisting, de vorming en de hervorming van het brood, het bakken, het uit de oven nemen en het in de handel brengen met de toegestane merktekens, beantwoorden aan de voorschriften van het in punt 4.5 beschreven productdossier.

Het water dat voor het bereiden van het deeg wordt gebruikt, wordt gecontroleerd door het waterleidingbedrijf: het zal jaarlijks moeten worden geanalyseerd, het zal moeten voldoen aan de hierna in punt 4.5 vermelde criteria en het door het waterleidingbedrijf opgestelde controleverslag zal moeten worden bekendgemaakt door aanplakking in het gemeentehuis van Altamura.

De controle instantie zal bovendien verifiëren dat de voor de broodbereiding gebruikte tarwe aan de in punt 4.5 vermelde eisen voldoet.

4.5. *Werkwijze voor het verkrijgen van het product*

De voor de broodbereiding gebruikte tarwe moet aan de volgende criteria voldoen:

	Criteria
Durumtarwe	
Elektrolitisch gewicht $\geq$	78 kg/hl
Eiwit (N tot. $\times$ 5,70) $\geq$	11 %
Asgehalte $<$	2,2 %
Droge gluten $\geq$	9,0 %
Meel van durumtarwe	
Glutenindex $<$	80
Geelhedsindex $\geq$	20

De gebruikte grondstof is hermalen meel van durumtarwe verkregen door vermalen van durumtarwe van de variëteiten „appulo”, „arcangelo”, „duilio”, „simeto” die is geteeld op het in punt 4.3 beschreven grondgebied, alleen of met toevoeging van ten hoogste 20 % meel van andere variëteiten, die echter ook op het betrokken grondgebied moeten zijn geteeld.

De chemische en fysische kenmerken van de tarwe en het meel moeten worden gecertificeerd en moeten voldoen aan de in bovenstaande tabel vermelde waarden.

Het hermalen meel moet zijn geproduceerd volgens dezelfde maalprocédés als die welke thans in gebruik zijn op het grondgebied van Altemura en die hierna zijn beschreven. De in dit gebied werkzame maalderijen zijn uitgerust met machines met twee metalen cilinders die steeds dichterbij elkaar komen. Ze draaien met een snelheid van ongeveer 300 toeren per minuut, en de werkingstemperatuur mag niet hoger zijn dan 40 °C. Een dergelijke constructie heeft tot gevolg dat door wrijving de meeste cellen van de aleuronlaag van de korrel stukgaan waardoor de kostbare kiemolie door het meel van de durumtarwe wordt gemengd.

Voor de productie van het hermalen meel komen alleen de maalderijen in aanmerking die zijn gevestigd in het productiegebied van de tarwe, dat in punt 4.3 is beschreven.

De productiestadia en -methoden van het „Pane di Altamura” zijn:

Deeg

1. De gist wordt verkregen met ten minste drie vernieuwingen, om de gegiste massa te vergroten door toevoeging van water en meel van durumtarwe, en moet 20 % uitmaken van de hoeveelheid hermalen meel van durumtarwe dat tot deeg zal worden verwerkt.
2. Ingrediënten en samenstelling van het deeg: voor 100 kg hermalen meel van durumtarwe is 20 kg (20 %) natuurlijk zuurdesem, 2 kg (2 %) zeezout, 60 liter (60 %) water op een temperatuur van 18 °C nodig.
3. Het deeg moet worden gekneed gedurende 20 minuten, met behulp van een kneedmachine met onderdompelende armen.

Het gebruikte water moet de volgende kenmerken hebben:

- kleurloos, reukloos en smaakloos,
- temperatuur tussen 12 en 15 °C,
- pH tussen 7 en 8,5,
- totale hardheid tussen 14,5 en 15,5 GF,
- calciumgehalte (Ca + +) tussen 46 en 55 mg/l,
- alcaliteit (calciumcarbonaat Ca CO₃) tussen 130 en 160 mg/l,
- afwezigheid van salpeterhoudende ionen,
- natriumgehalte minder dan 5-6 mg/l,
- kaliumgehalte tussen 1,5 en 2,5 mg/l,
- colibacteriën-fecale stoffen-enterekokken-sporen: 0 per 100 ml.

Gisting en eerste rustfase

Na het kneden moet het deeg worden bedekt met een tamelijk dikke katoenen doek om een homogene temperatuur bij het rijzen te verkrijgen. Het deeg moet ten minste 90 minuten zo blijven rusten.

Vorming en tweede rustfase

Na de eerste bewerkingsfase wordt het deeg gewogen en worden van het deeg een eerste maal broden gevormd met de hand, om aldus het brood zijn natuurlijk vezelig omhulsel te verschaffen. Het deeg blijft zo rusten gedurende 30 minuten.

Definitieve vormgeving en laatste rustfase

Het brood wordt voor de laatste maal met de hand gevormd en daarna volgt een rustperiode van ten minste 15 minuten.

Het bakken

Voordat het in de oven wordt geschoven wordt het brood omgedraaid en met een lichte druk van de hand, uitgeoefend op één kant, wordt het in de oven geduwd. De oven wordt bij voorkeur gestookt met hout of gas, met indirecte verwarming, tot een temperatuur van 250 °C. Pane di Altamura dat is gebakken in een houtoven met directe verwarming mag in het in punt 4.3 beschreven gebied in de handel worden gebracht, op voorwaarde dat de oven met eikenhout wordt gestookt.

Nadat het brood in de oven is gebracht wordt het eerst met open oven gebakken. Na 15 minuten wordt de oven gesloten en bakt het brood verder gedurende 45 minuten.

Het uit de oven halen

De oven wordt geopend en wordt gedurende ten minste 5 minuten opengelaten om de waterdamp buiten te laten en aldus het opdrogen van de korst, die daardoor knapperig wordt, mogelijk te maken. Daarna wordt het brood uit de oven gehaald en laat men het afkoelen op houten rekken.

4.6. Verband

De kwaliteit van het geproduceerde brood wordt beschouwd als „uniek”, omdat het is bereid uit durumtarwe van superieure kwaliteit, die is geteeld in specifieke milieu- en geografische omstandigheden, die kenmerkend zijn voor het gebied van de noordwestelijke Murgia, en omdat gebruik wordt gemaakt van het drinkwater dat normaal in het gebied wordt gebruikt.

Het betrokken gebied is het enige in de regio Apulia dat nog nagenoeg de oorspronkelijke structurele, natuurlijke en milieukenmerken heeft bewaard. Deze kenmerken zijn:

- het grondgebied is nooit overspoeld door de zee;
- weinig verspreide epi- en hypogeïsche karstverschijnselen en -systemen;
- autochtone hydrografie;
- temperatuur van het water in de ondergrond gemiddeld 12 °C;
- mesothermisch vochtig mediterraan klimaat;
- kiemvrij milieu dankzij de vaste neerslag;
- doordringbaarheid van de grond $10^{-5} \div 10^{-6}$ cm/sec;
- chemische samenstelling van de bodem.

De centraal-noordelijke Murgia, waarbinnen Altamura, dat met zijn 44 000 ha het dichtstbevolkte en economisch belangrijkste centrum vormt, is gelegen, is na Capitanata het belangrijkste graanproductiegebied; de graanteelt is vanouds, samen met de schaphouderij, de belangrijkste economische activiteit van het gebied.

In de stad Altamura, die zich beroemt op een eeuwenoude traditie op het gebied van de broodbereiding, zijn 35 bedrijven werkzaam met een broodproductie per dag van rond 60 ton, die, afgezien van de 20 % van de productie die ter plaatse wordt verbruikt, wordt afgezet op de belangrijkste nationale markten.

Uit morfologisch-structureel oogpunt valt het betrokken graanproductiegebied samen met het „Apulische” platform, dat steeds boven het niveau van de binnentrekkende zee is gebleven vanaf het Mesozoïcum en dat is thans een eerste bijzonder kenmerk van het gebied omdat het het enige van het gehele grondgebied van Apulia is dat vrijwel de oorspronkelijke, structurele, fysiografische en milieukenmerken heeft behouden.

Het tweede bijzondere kenmerk uit milieuoogpunt is dat er weinig epi- en hypogeïsche karstsystemen voorkomen, zodat de invloed daarvan op de huidige ondergrondse waterhuishouding gering of onbestaand is.

Het derde kenmerk wordt gevormd door de autochtone hydrografie, hetgeen betekent dat de karstlaag slechts water bevat dat afkomstig is van neerslag.

Ook de temperatuur waarop het water in de bodem dringt is kenmerkend voor het grondgebied, omdat zij gemiddeld rond 12 °C bedraagt.

Wat het klimaat betreft kent het gebied droge zomers en winters met weinig vloeibare (regen) en vaste (hagel, sneeuw) sneeuw; De vaste neerslag bedraagt gemiddeld 20-35 cm per jaar. Dit droge klimaat draagt bij tot het behoud van de kiemvrijheid van het milieu.

Van de vloeibare neerslag (regen) die gemiddeld 600 mm per jaar bedraagt, dringt de helft door de bodem tot in de ondergrond, terwijl de andere helft wordt opgenomen door de vegetatie.

Daar het jonge karstlagen betreft die nog niet veel erosie hebben ondergaan, stijgen het vocht uit de rotsspleten en de vloeibare afbraakproducten door capillariteit in de droogste perioden opnieuw naar de vegetatielaag: dit is ook een bijzonder kenmerk van het gebied.

Al deze geologische, hydrologische en meteorologische eigenschappen bepalen het unieke natuurlijke milieu dat in het betrokken gebied is ontstaan.

4.7. Controlestructuur

Naam: Bioagricoop — S.c.r.l.
Adres: Via Fucini, 10, I-40033 Casalecchio di Reno (Bologna)

4.8. Etikettering

Het eindproduct wordt verpakt in thermoplastisch microgaatjesfolie met een etiket waarop wordt vermeld:

1. de lijst van de ingrediënten en de producent,
2. de vervaldatum,
3. het merk.

Het brood kan ook onverpakt worden aangeboden, met alleen een etiket uit biologisch materiaal waarop de voren- genoemde gegevens zijn vermeld, alsook de aanduiding „Pane di Altamura”.

Op de etiketten moet het in de bijlage opgenomen merkteken worden aangebracht dat tegelijk in combinatie met de beschermde oorsprongsbenaming moet worden gebruikt.

Het grafisch symbool wordt gevormd door een „Sannietisch schild met daarboven een kroon met vier kwartieren waarvan twee wit en twee rood”. In het centrum van het ovaal is horizontaal, op drie regels, de vermelding „Pane DOP di Altamura” aangebracht.

Voor het drukken van het stempel moeten de volgende specificaties in acht worden genomen:

- pointillé: 100 % pantone 323 cv,
- de vermelding „Pane DOP di Altamura”: karakters arial, afmeting 71,1 letters halfvet, lijndikte ovaal 0,040,
- lengteas ovaal 17,5 cm,
- breedteas ovaal 13 cm,
- de afmetingen van het logotype mogen niet kleiner zijn dan 10 cm × 7 cm,
- geel: 100 % pantone yellow cv,
- violet: 100 % pantone 228 cv,
- wit: 100 % pantone trans. White cv,
- groen: 100 % pantone 334 cv,
- rood: 100 % pantone warm red cv,
- boord van het ovaal: 100 % pantone violet cv.

4.9. Nationale eisen: —

EG-nummer: G/IT/00136/2000.06.22.

Datum van ontvangst van het volledige aanvraagdossier: 22 februari 2001.

VERORDENING (EG) Nr. 1292/2003 VAN DE COMMISSIE
van 18 juli 2003

tot inleiding van een procedure, ten behoeve van een nieuwe exporteur, voor de herziening van Verordening (EG) nr. 2604/2000 van de Raad tot instelling van een definitief antidumpingrecht op polyethyleentereftalaat uit, onder meer, Thailand, tot intrekking van het recht ten aanzien van een Thaise producent/exporteur en tot registratie van de invoer

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap,

Gelet op Verordening (EG) nr. 384/96 van de Raad van 22 december 1995 betreffende beschermende maatregelen tegen invoer met dumping uit landen die geen lid zijn van de Europese Gemeenschap ⁽¹⁾ („de basisverordening”), laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 1972/2002 ⁽²⁾, en met name op artikel 11, lid 4,

Na raadpleging van het Raadgevend Comité,

Overwegende hetgeen volgt:

A. VERZOEK OM HERZIENING

- (1) Op grond van artikel 11, lid 4, van de basisverordening werd bij de Commissie een verzoek ingediend om de inleiding van een herzieningsprocedure ten behoeve van een nieuwe exporteur. De indiener van het verzoek was Indo Pet (Thailand) Ltd, een producent/exporteur in Thailand.

B. PRODUCT

- (2) Het verzoek heeft betrekking op polyethyleentereftalaat („PET”) met een viscositeitscoëfficiënt van 78 ml/g of meer volgens de DIN-norm (Deutsche Industrienorm) 53728, ingedeeld onder GN-code 3907 60 20 („het betrokken product”), van oorsprong uit Thailand. De GN-code wordt slechts ter informatie vermeld.

C. THANS GELDENDE MAATREGELEN

- (3) Momenteel is op het betrokken product uit Thailand een definitief antidumpingrecht van toepassing ten bedrage van 83,2 EUR per ton dat bij Verordening (EG) nr. 2604/2000 van de Raad ⁽³⁾ werd vastgesteld.

D. MOTIVERING VAN HET VERZOEK

- (4) De indiener van het verzoek beweert dat hij het betrokken product niet naar de Gemeenschap heeft uitgevoerd gedurende het onderzoektijdvak waarop de thans geldende antidumpingmaatregelen zijn gebaseerd, dat wil zeggen de periode van 1 oktober 1998 tot en met 30 september 1999 („het oorspronkelijke onderzoektijdvak”) en dat hij geen banden heeft met een producent/exporteur van het betrokken product die aan bovengenoemde antidumpingmaatregel is onderworpen.

- (5) De indiener van het verzoek beweert voorts dat hij eerst na het oorspronkelijke onderzoektijdvak begonnen is met de uitvoer van het betrokken product naar de Gemeenschap.

E. PROCEDURE

- (6) De Commissie heeft de haar bekende belanghebbende producenten in de Gemeenschap van de aanvraag in kennis gesteld en deze in de gelegenheid gesteld opmerkingen te maken. Er werden geen opmerkingen ontvangen.
- (7) Na onderzoek van het bewijsmateriaal is de Commissie tot de conclusie gekomen dat dit toereikend is om tot de inleiding van een herzieningsprocedure over te gaan overeenkomstig artikel 11, lid 4, van de basisverordening teneinde een individuele dumpingmarge voor de indiener van het verzoek te kunnen vaststellen indien zou blijken dat het door hem vervaardigde betrokken product met dumping in de Gemeenschap wordt ingevoerd.

a) Vragenlijsten

- (8) Om de inlichtingen te verkrijgen die zij voor het onderzoek nodig heeft, zal de Commissie de aanvrager een vragenlijst toezenden.

b) Het schriftelijk en mondeling verstrekken van informatie

- (9) Alle belanghebbenden worden hierbij uitgenodigd hun standpunt schriftelijk uiteen te zetten en bewijsmateriaal te verstrekken.
- (10) Voorts kan de Commissie de belanghebbenden horen die dit schriftelijk aanvragen en die kunnen aantonen dat er bijzondere redenen zijn om hen te horen.

F. INTREKKING VAN HET RECHT EN REGISTRATIE VAN DE INVOER

- (11) Op grond van artikel 11, lid 4, van de basisverordening moet het antidumpingrecht worden ingetrokken dat van toepassing is op het betrokken product uit Thailand dat door de aanvrager wordt geproduceerd en naar de Gemeenschap uitgevoerd. Tevens moet de invoer van dit product, overeenkomstig artikel 14, lid 5, van de basisverordening worden geregistreerd om eventueel, indien bij het onderzoek blijkt dat de aanvrager dit met dumping in de Gemeenschap invoert, met terugwerkende kracht antidumpingrechten te kunnen heffen vanaf de datum van inleiding van deze herzieningsprocedure. Op dit moment kan geen raming worden gemaakt van het bedrag dat de aanvrager in de toekomst eventueel verschuldigd zal zijn.

⁽¹⁾ PB L 56 van 6.3.1996, blz. 1.

⁽²⁾ PB L 305 van 7.11.2002, blz. 1.

⁽³⁾ PB L 301 van 30.11.2000, blz. 21.

G. **TERMIJN**

(12) In het belang van een behoorlijk bestuur dient een termijn te worden vastgesteld waarbinnen de belanghebbenden:

- zich bij de Commissie kunnen aanmelden, hun standpunt schriftelijk kunnen uiteenzetten en hun antwoord op de in punt E, onder a), genoemde vragenlijst kunnen toezenden en alle andere gegevens die zij voor het onderzoek nuttig achten,
- kunnen vragen door de Commissie te worden gehoord.

H. **MEDEWERKING**

(13) Indien belanghebbenden binnen de gestelde termijnen geen toegang geven tot de nodige informatie, deze anderszins niet verstrekken of het onderzoek ernstig belemmeren, kunnen, overeenkomstig artikel 18 van de basisverordening, op grond van de beschikbare gegevens conclusies worden getrokken, zowel in positieve als in negatieve zin.

(14) Indien blijkt dat een belanghebbende onjuiste of misleidende informatie heeft verstrekt, zal de Commissie deze buiten beschouwing laten en gebruik maken van de beschikbare gegevens,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

Op grond van artikel 11, lid 4, van de basisverordening wordt een onderzoek geopend teneinde vast te stellen of en in welke mate polyethyleentereftalaat met een viscositeitscoëfficiënt van 78 ml/g of meer, overeenkomstig DIN-norm (Deutsche Industrienorm) 53728, ingedeeld onder GN-code 3907 60 20, van oorsprong uit Thailand, geproduceerd en naar de Gemeenschap uitgevoerd door Indo Pet (Thailand) Ltd aan het antidumpingrecht moet worden onderworpen dat bij Verordening (EG) nr. 2604/2000 werd ingesteld.

Artikel 2

Het bij Verordening (EG) nr. 2604/2000 ingestelde antidumpingrecht op het in artikel 1 omschreven product wordt ingetrokken (aanvullende Taric-code A468).

Artikel 3

Op grond van artikel 14, lid 5, van Verordening (EG) nr. 384/96 wordt de douaneautoriteiten de instructie gegeven de nodige maatregelen te nemen om de invoer van het in artikel 1 omschreven product te registreren. Deze registratie zal negen maanden duren vanaf de inwerkingtreding van deze verordening.

Artikel 4

1. Belanghebbenden die wensen dat bij het onderzoek met hun opmerkingen rekening wordt gehouden, dienen binnen 40 dagen na de inwerkingtreding van deze verordening, tenzij anders vermeld, contact op te nemen met de Commissie, hun standpunt schriftelijk uiteen te zetten, de in punt E, onder a), bedoelde vragenlijst te beantwoorden en eventuele andere informatie te verstrekken. Er wordt op gewezen dat de meeste in de basisverordening vermelde procedurerechten slechts kunnen worden uitgeoefend indien de betrokkene zich binnen de genoemde termijn bij de Commissie aanmeldt.

Verzoeken om te worden gehoord dienen binnen dezelfde termijn van 40 dagen te worden ingediend.

2. Alle opmerkingen en verzoeken moeten schriftelijk worden ingediend (niet elektronisch, tenzij anders vermeld) onder opgave van naam, adres, e-mailadres, telefoon-, fax- en/of telexnummer van de betrokkene. Alle schriftelijke opmerkingen, antwoorden op de vragenlijst en briefwisselingen die als vertrouwelijk zijn te beschouwen, moeten van het opschrift „Limited” (⁽¹⁾) zijn voorzien en moeten, overeenkomstig artikel 19, lid 2, van de basisverordening, vergezeld gaan van een niet-vertrouwelijke versie waarop is vermeld „For inspection by interested parties”.

Alle gegevens betreffende deze zaak en verzoeken om te worden gehoord dienen aan het volgende adres te worden gericht:

Europese Commissie
Directoraat-generaal Handel
Directoraat B
Kamer: J-56 5/16
B-1049 Brussel
Fax (32-2) 295 65 05
Telex COMEU B 21877.

Artikel 5

Deze verordening treedt in werking op de dag volgende op die van haar bekendmaking in het *Publicatieblad van de Europese Unie*.

(¹) Dit betekent dat het document slechts voor intern gebruik is bestemd en beschermd is in de zin van artikel 4 van Verordening (EG) nr. 1049/2001 van het Europees Parlement en de Raad (PB L 145 van 31.5.2001, blz. 43). Het is een vertrouwelijk document overeenkomstig artikel 19 van Verordening (EG) nr. 384/96 en artikel 6 van de WTO-overeenkomst inzake de tenuitvoerlegging van artikel VI van de GATT 1994 (Antidumpingovereenkomst).

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 18 juli 2003.

Voor de Commissie

Pascal LAMY

Lid van de Commissie

VERORDENING (EG) Nr. 1293/2003 VAN DE COMMISSIE
van 18 juli 2003
tot vaststelling van de wereldmarktprijs voor niet-geëgreeneerde katoen

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap,

Gelet op het aan de Akte van Toetreding van Griekenland gehechte Protocol nr. 4 betreffende katoen, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 1050/2001 van de Raad ⁽¹⁾,

Gelet op Verordening (EG) nr. 1051/2001 van de Raad van 22 mei 2001 betreffende de steun voor de katoenproductie ⁽²⁾, en met name op artikel 4,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) Krachtens artikel 4 van Verordening (EG) nr. 1051/2001 wordt op gezette tijden een wereldmarktprijs voor niet-geëgreeneerde katoen bepaald, rekening houdende met de historische verhouding tussen de in aanmerking genomen wereldmarktprijs voor geëgreeneerde katoen en de berekende prijs voor niet-geëgreeneerde katoen. Deze historische verhouding is vastgesteld in artikel 2, lid 2, van Verordening (EG) nr. 1591/2001 van de Commissie van 2 augustus 2001 ⁽³⁾, gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 1486/2002 ⁽⁴⁾ houdende uitvoeringsbepalingen van de steunregeling voor katoen. Als de wereldmarktprijs niet op die wijze kan worden bepaald, wordt hij bepaald op basis van de laatst vastgestelde prijs.
- (2) Krachtens artikel 5 van Verordening (EG) nr. 1051/2001 wordt de wereldmarktprijs voor niet-geëgreeneerde katoen bepaald voor een product met bepaalde kenmerken, waarbij rekening wordt gehouden met de gunstigste, voor de werkelijke markttendens representa-

tief geachte aanbiedingen en noteringen. Om deze prijs te bepalen, wordt het gemiddelde berekend van de aanbiedingen en noteringen op één of meer Europese beurzen voor in een haven van Noord-Europa cif-geleverde producten uit de verschillende, voor de internationale handel als meest representatief beschouwde productielanden. Evenwel is bepaald dat deze criteria voor het bepalen van de wereldmarktprijs voor geëgreeneerde katoen worden aangepast, om rekening te houden met de verschillen op grond van de kwaliteit van het geleverde product en de aard van de aanbiedingen en noteringen. In artikel 3, lid 2, van Verordening (EG) nr. 1591/2001 is bepaald welke aanpassingen kunnen plaatsvinden.

- (3) Op grond van bovenbedoelde criteria moet de wereldmarktprijs voor niet-geëgreeneerde katoen op het hieronder aangegeven niveau worden vastgesteld,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

De in artikel 4 van Verordening (EG) nr. 1051/2001 bedoelde wereldmarktprijs voor niet-geëgreeneerde katoen wordt vastgesteld op 28,195 EUR/100 kg.

Artikel 2

Deze verordening treedt in werking op 19 juli 2003.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 18 juli 2003.

Voor de Commissie
J. M. SILVA RODRÍGUEZ
Directeur-generaal Landbouw

⁽¹⁾ PB L 148 van 1.6.2001, blz. 1.

⁽²⁾ PB L 148 van 1.6.2001, blz. 3.

⁽³⁾ PB L 210 van 3.8.2001, blz. 10.

⁽⁴⁾ PB L 223 van 20.8.2002, blz. 3.

VERORDENING (EG) Nr. 1294/2003 VAN DE COMMISSIE

van 18 juli 2003

tot vaststelling van een verlagingcoëfficiënt van restitutiecertificaten voor goederen die niet onder bijlage I van het Verdrag vallen, als bedoeld in artikel 8, lid 5, van Verordening (EG) nr. 1520/2000

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap,

Gelet op Verordening (EG) nr. 3448/93 van de Raad van 6 december 1993 tot vaststelling van de handelsregeling voor bepaalde, door verwerking van landbouwproducten verkregen goederen ⁽¹⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 2580/2000 ⁽²⁾,

Gelet op Verordening (EG) nr. 1520/2000 van de Commissie van 13 juli 2000 tot vaststelling van de gemeenschappelijke uitvoeringsbepalingen voor de regeling aangaande de toekenning van restituties bij uitvoer en de criteria voor de vaststelling van het restitutiebedrag betreffende bepaalde landbouwproducten, uitgevoerd in de vorm van goederen die niet onder bijlage I van het Verdrag vallen ⁽³⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 740/2003 ⁽⁴⁾, en met name op artikel 8, lid 5,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) Het totale bedrag waarvoor restitutiecertificaten voor de periode vanaf 1 augustus 2003 zijn aangevraagd, overschrijdt het maximum bedoeld in artikel 8, lid 4, van Verordening (EG) nr. 1520/2000.

- (2) Daarom wordt een verlagingcoëfficiënt berekend op basis van artikel 8, leden 3 en 4, van Verordening (EG) nr. 1520/2000. Deze coëfficiënt dient, zoals vastgesteld in artikel 8, lid 6, van Verordening (EG) nr. 1520/2000, te worden toegepast op de bedragen die middels een restitutiecertificaat voor de periode vanaf 1 augustus 2003 zijn aangevraagd,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

Op de bedragen waarvoor restitutiecertificaten voor de periode vanaf 1 augustus 2003 zijn aangevraagd, wordt een verlagingcoëfficiënt van 0,957 toegepast.

Artikel 2

Deze verordening treedt in werking op 19 juli 2003.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 18 juli 2003.

Voor de Commissie

Erkki LIIKANEN

Lid van de Commissie

⁽¹⁾ PB L 318 van 20.12.1993, blz. 18.

⁽²⁾ PB L 298 van 25.11.2000, blz. 5.

⁽³⁾ PB L 177 van 15.7.2000, blz. 1.

⁽⁴⁾ PB L 106 van 29.4.2003, blz. 12.

II

(Besluiten waarvan de publicatie niet voorwaarde is voor de toepassing)

RAAD

BESLUIT VAN DE RAAD

van 6 juni 2003

inzake de ondertekening van de overeenkomsten tussen de Europese Unie en de Verenigde Staten van Amerika betreffende uitlevering en wederzijdse rechtshulp in strafzaken

(2003/516/EG)

DE RAAD VAN DE EUROPESE UNIE,

Gelet op het Verdrag betreffende de Europese Unie, en met name op de artikelen 24 en 38,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) De lidstaten van de Europese Unie werken in strafzaken samen met de Verenigde Staten van Amerika op grond van bilaterale overeenkomsten, verdragen, nationale wetgevingen en regelingen.
- (2) De Europese Unie is vastbesloten deze samenwerking te verbeteren om met name transnationale vormen van criminaliteit en terrorisme doeltreffender te kunnen bestrijden.
- (3) De Raad heeft op 26 april 2002 besloten het voorzitterschap, bijgestaan door de Commissie, te machtigen om onderhandelingen met de Verenigde Staten van Amerika te openen, en het voorzitterschap heeft onderhandeld over twee overeenkomsten betreffende internationale samenwerking in strafzaken, het ene over rechtshulp en het andere over uitlevering, met de Verenigde Staten van Amerika.
- (4) De overeenkomsten moeten namens de Europese Unie worden ondertekend, onder voorbehoud van latere sluiting. Op het tijdstip van ondertekening zal de Europese Unie de volgende verklaring afleggen:

„De Europese Unie verklaart dat zij werkt aan de totstandbrenging van een ruimte van vrijheid, veiligheid en rechtvaardigheid, hetgeen gevolgen kan hebben voor de overeenkomsten met de Verenigde Staten. Deze ontwikkelingen zullen door de Unie nauwlettend worden gevolgd, met name ten aanzien van artikel 10, lid 2, van de uitleveringsovereenkomst. De Unie zal overleg willen plegen met de Verenigde Staten teneinde oplossingen te vinden voor ontwikkelingen die de overeenkomsten beïnvloeden,

indien nodig zelfs door middel van herziening van deze overeenkomsten. De Unie verklaart dat artikel 10 geen precedent vormt voor onderhandelingen met derde landen.”.

- (5) In artikel 3, lid 2, van de overeenkomsten is bepaald dat er tussen de Verenigde Staten en de lidstaten van de Unie schriftelijke instrumenten moeten worden uitgewisseld over de toepassing van bilaterale verdragen. Artikel 3, lid 3, van de overeenkomst betreffende rechtshulp stelt een soortgelijke verplichting voor lidstaten die geen bilateraal verdrag betreffende rechtshulp met de Verenigde Staten hebben. Voor het opstellen van dergelijke schriftelijke instrumenten dienen de lidstaten hun werkzaamheden te coördineren in de Raad,

BESLUIT:

Artikel 1

1. De voorzitter van de Raad wordt gemachtigd de persoon (personen) aan te wijzen die bevoegd is (zijn) de overeenkomsten namens de Europese Unie te ondertekenen, onder voorbehoud van latere sluiting.

2. De tekst van de overeenkomsten en de begeleidende toelichtende nota's, die een memorandum van overeenstemming tussen de Europese Unie en de Verenigde Staten van Amerika bevatten, is aan dit besluit gehecht.

Artikel 2

1. De lidstaten nemen de vereiste maatregelen voor de opstelling van schriftelijke instrumenten, tussen hen en de Verenigde Staten van Amerika in de zin van artikel 3, lid 2, van de overeenkomst betreffende uitlevering en artikel 3, leden 2 en 3, van de overeenkomst betreffende wederzijdse rechtshulp.

2. De in lid 1 bedoelde werkzaamheden worden door de lidstaten in de Raad gecoördineerd.

Artikel 3

In geval van uitbreiding van het territoriale toepassingsgebied van de overeenkomsten in overeenstemming met artikel 20, lid 1, onder b), tweede streepje, van de overeenkomst betreffende uitlevering of artikel 16, lid 1, onder b), tweede streepje, van de overeenkomst betreffende wederzijdse rechtshulp, besluit de Raad namens de Europese Unie met eenparigheid van stemmen.

Artikel 4

Dit besluit en de bijlagen erbij worden bekendgemaakt in het *Publicatieblad van de Europese Unie*.

Gedaan te Luxemburg, 6 juni 2003.

Voor de Raad

De voorzitter

M. CHRISOCHOÏDIS

OVEREENKOMST
betreffende uitlevering tussen de Europese Unie en de Verenigde Staten van Amerika

INHOUD

Preambule

Artikel 1	Onderwerp en doel
Artikel 2	Definities
Artikel 3	Reikwijdte van de overeenkomst met betrekking tot bilaterale uitleveringsverdragen met lidstaten
Artikel 4	Feiten die tot uitlevering kunnen leiden
Artikel 5	Toezening en waarmeding van stukken
Artikel 6	Toezening van verzoeken om voorlopige aanhouding
Artikel 7	Toezening van stukken na voorlopige aanhouding
Artikel 8	Aanvullende informatie
Artikel 9	Tijdelijke overlevering
Artikel 10	Samenloop van verzoeken tot uitlevering of overlevering
Artikel 11	Verkorte uitleveringsprocedures
Artikel 12	Doortocht
Artikel 13	Doodstraf
Artikel 14	Gevoelige informatie in een verzoek
Artikel 15	Overleg
Artikel 16	Toepassing in de tijd
Artikel 17	Non-derogatie
Artikel 18	Toekomstige bilaterale uitleveringsverdragen met lidstaten
Artikel 19	Aanwijzing en kennisgeving
Artikel 20	Territoriale toepassing
Artikel 21	Herziening
Artikel 22	Inwerkingtreding en beëindiging

Toelichting

DE EUROPESE UNIE EN DE VERENIGDE STATEN VAN AMERIKA,

VERLANGEND de samenwerking tussen de Verenigde Staten van Amerika en de lidstaten van de Europese Unie verder te vergemakkelijken;

VERLANGEND de criminaliteit doeltreffender te bestrijden teneinde hun respectieve democratische samenlevingen en gemeenschappelijke waarden te beschermen;

MET INACHTNEMING VAN de rechten van het individu en de rechtsstaat;

INDACHTIG de waarborgen die hun respectieve rechtsstelsels bieden inzake het recht van een uitgeleverde persoon op een eerlijk proces, waaronder het recht te worden gevonnist door een onpartijdig gerecht dat is ingesteld bij wet;

VERLANGENDE een verdrag te sluiten betreffende de uitlevering van plegers van strafbare feiten,

HEBBEN OVEREENSTEMMING BEREIKT OMTRENT DE VOLGENDE BEPALINGEN:

*Artikel 1***Onderwerp en doel**

De overeenkomstsluitende partijen verbinden zich ertoe in overeenstemming met de bepalingen van deze overeenkomst bestaande betrekkingen tussen de lidstaten en de Verenigde Staten van Amerika inzake de samenwerking bij uitlevering van plegers van strafbare feiten te verbeteren.

*Artikel 2***Definities**

1. Onder „overeenkomstsluitende partijen” wordt verstaan: de Europese Unie en de Verenigde Staten van Amerika.
2. Onder „lidstaat” wordt verstaan: een lidstaat van de Europese Unie.
3. Onder „ministerie van Justitie” wordt verstaan: voor de Verenigde Staten van Amerika het „Department of Justice” van de Verenigde Staten, en voor een lidstaat, zijn ministerie van Justitie, met dien verstande dat voor een lidstaat waar de in de artikelen 3, 5, 6, 8 en 12 omschreven taken door de procureur-generaal worden vervuld, die autoriteit mag worden aangewezen om zodanige taken in plaats van het ministerie van Justitie uit te voeren in overeenstemming met artikel 19, tenzij de Verenigde Staten en de betrokken lidstaat overeenkomen om een andere autoriteit aan te wijzen.

*Artikel 3***Reikwijdte van de overeenkomst in verhouding tot bilaterale uitleveringsverdragen met lidstaten**

1. De Europese Unie, krachtens het Verdrag betreffende de Europese Unie, en de Verenigde Staten van Amerika waarborgen dat deze overeenkomst in samenhang met bilaterale uitleveringsverdragen die tussen de lidstaten en de Verenigde Staten van Amerika op het moment van inwerkingtreding van deze overeenkomst gelden, op de volgende wijze wordt toegepast:
 - a) artikel 4 wordt toegepast in plaats van bepalingen uit bilaterale verdragen die uitlevering uitsluitend toestaan voor de op een lijst geplaatste met name genoemde strafbare feiten;
 - b) artikel 5 wordt toegepast in plaats van bepalingen uit bilaterale verdragen over de toezending, certificering, waarmaking of legalisering van een door de verzoekende staat toegezonden uitleveringsverzoek en stukken tot staving van dat verzoek;
 - c) artikel 6 wordt toegepast indien in bilaterale verdragen bepalingen ontbreken die de rechtstreekse toezending van verzoeken tot voorlopige aanhouding tussen het „Department of Justice” van de Verenigde Staten van Amerika en het ministerie van Justitie van de betrokken lidstaat toestaan;
 - d) artikel 7 wordt toegepast in aanvulling op bepalingen in bilaterale verdragen over de toezending van het verzoek tot uitlevering;

- e) artikel 8 wordt toegepast indien in bilaterale verdragen bepalingen ontbreken over het overleggen van aanvullende informatie; indien bilaterale verdragsbepalingen het te gebruiken kanaal niet specificeren, wordt lid 2 daarvan tevens toegepast;
- f) artikel 9 wordt toegepast indien in bilaterale verdragen bepalingen ontbreken die de tijdelijke overlevering toestaan van een persoon die wordt vervolgd of die een straf ondergaat in de aangezochte staat;
- g) artikel 10 wordt, behoudens andersluidende bepaling, toegepast in plaats van of bij gebreke van bilaterale verdragsbepalingen over beslissingen op de samenloop van verzoeken tot uitlevering van dezelfde persoon;
- h) artikel 11 wordt toegepast indien in bilaterale verdragen bepalingen ontbreken die afstand van uitlevering of vereenvoudigde uitleveringsprocedures toestaan;
- i) artikel 12 wordt toegepast indien in bilaterale verdragen bepalingen ontbreken over doortocht; indien bilaterale verdragsbepalingen de toe te passen procedure ingeval van onvoorziene tussenlanding van een luchtvaartuig niet specificeren, wordt lid 3 daarvan tevens toegepast;
- j) artikel 13 kan door de aangezochte staat worden toegepast in plaats van of bij gebreke van bilaterale verdragsbepalingen over de doodstraf;
- k) artikel 14 wordt toegepast indien in bilaterale verdragen bepalingen ontbreken over de behandeling van gevoelige informatie in een verzoek.

2.
 - a) De Europese Unie, krachtens het Verdrag betreffende de Europese Unie, waarborgt dat iedere lidstaat in een schriftelijk instrument tussen die lidstaat en de Verenigde Staten van Amerika bevestigt dat hij zijn bilateraal uitleveringsverdrag dat geldt in de relatie met de Verenigde Staten van Amerika op de in onderhavig artikel uiteengezette wijze zal toepassen.
 - b) De Europese Unie, krachtens het Verdrag betreffende de Europese Unie, waarborgt dat nieuwe lidstaten die na de inwerkingtreding van deze overeenkomst tot de Europese Unie toetreden en die bilaterale betrekkingen onderhouden met de Verenigde Staten van Amerika, de onder a) bedoelde maatregelen nemen.
 - c) De overeenkomstsluitende partijen bejiveren zich om het onder b) omschreven proces te voltooien vóór, dan wel zo spoedig mogelijk na, de geplande toetreding van een nieuwe lidstaat. De Europese Unie stelt de Verenigde Staten van Amerika in kennis van de datum van toetreding van nieuwe lidstaten.
3. Indien de in lid 2, onder b), bedoelde procedure niet vóór de datum van toetreding is voltooid, zijn de bepalingen van deze overeenkomst van toepassing in de betrekkingen tussen de betrokken nieuwe lidstaat en de Verenigde Staten van Amerika met ingang van de datum waarop zij elkaar en de Europese Unie in kennis hebben gesteld van de voltooiing van hun interne procedures die daartoe moeten leiden.

Artikel 4**Feiten die tot uitlevering kunnen leiden**

1. Tot uitlevering kunnen leiden, feiten die krachtens de wetten van de verzoekende en de aangezochte staat strafbaar zijn gesteld met een vrijheidsstraf met een maximum van meer dan een jaar of met een strengere straf. Tot uitlevering kunnen eveneens leiden, poging of samenspanning tot, dan wel deelneming aan het plegen van een strafbaar feit dat tot uitlevering kan leiden. Indien het verzoek strekt tot de tenuitvoerlegging van vonnis waarbij een persoon die veroordeeld is voor een feit dat tot uitlevering kan leiden, dient het gedeelte van de vrijheidsstraf dat nog niet is ondergaan, ten minste vier maanden te bedragen.

2. Indien uitlevering is toegestaan voor een feit dat tot uitlevering kan leiden, wordt zij tevens toegestaan voor elk ander in het verzoek genoemd strafbaar feit, indien laatstbedoeld feit strafbaar is gesteld met een vrijheidsstraf van een jaar of minder, mits aan alle andere voorwaarden voor uitlevering is voldaan.

3. Voor de toepassing van dit artikel wordt een feit beschouwd als een feit dat tot uitlevering kan leiden:

- a) ongeacht of de wetten van de verzoekende en de aangezochte staat het feit onder dezelfde categorie strafbare feiten rangschikken dan wel een feit met dezelfde termen aanduiden;
- b) ongeacht of het een feit betreft waarvoor de federale wetgeving van de Verenigde Staten van Amerika bewijs verlangt inzake bijvoorbeeld interstatelijk vervoer of het gebruik van de posten of andere middelen voor de interstatelijke of buitenlandse handel, omdat zulks alleen dient om de rechtsmacht van een federaal rechtcollege van de Verenigde Staten van Amerika vast te stellen; en
- c) in strafzaken betreffende retributies of belastingen, douanerechten, valutacontrole en invoer en uitvoer van grondstoffen, ongeacht of de wetten van de verzoekende en de aangezochte staat in dezelfde soorten retributies of belastingen, douanerechten, dan wel controle van valuta of invoer en uitvoer van dezelfde soorten grondstoffen voorzien.

4. Indien het strafbare feit buiten het grondgebied van de verzoekende staat is begaan, wordt uitlevering, behoudens de andere toepasselijke voorwaarden voor uitlevering, toegestaan indien de wetten van de aangezochte staat voorzien in de bestraffing van een strafbaar feit dat in soortgelijke omstandigheden buiten zijn grondgebied is gepleegd. Indien de wetten van de aangezochte staat niet voorzien in de bestraffing van een strafbaar feit dat in soortgelijke omstandigheden buiten zijn grondgebied is gepleegd, kan de uitvoerende autoriteit van de aangezochte staat uitlevering naar eigen inzicht toestaan, mits aan alle andere toepasselijke voorwaarden voor uitlevering is voldaan.

Artikel 5**Toezening en waarmerking van stukken**

1. Verzoeken tot uitlevering en stukken tot staving daarvan worden langs diplomatieke weg toegezonden, daaronder begrepen toezending zoals bepaald in artikel 7.

2. Stukken die voorzien zijn van het waarmerk of het zegel van het ministerie van Justitie of het ministerie of departement dat verantwoordelijk is voor buitenlandse zaken van de verzoekende staat zijn zonder nadere certificering, waarmerking of andere vorm van legalisering toelaatbaar in uitleveringsprocedures in de aangezochte staat.

Artikel 6**Toezening van verzoeken om voorlopige aanhouding**

Verzoeken tot voorlopige aanhouding kunnen rechtstreeks tussen de ministeries van Justitie van de verzoekende en de aangezochte staat worden gedaan, in plaats van langs diplomatieke weg. Voor de toezending van verzoeken kan ook gebruik worden gemaakt van de diensten van de Internationale Criminale Politie-Organisatie (Interpol).

Artikel 7**Toezening van stukken na voorlopige aanhouding**

1. Indien de persoon om wiens uitlevering wordt verzocht, door de aangezochte staat voorlopig is aangehouden, kan de verzoekende staat voldoen aan de verplichting om zijn uitleveringsverzoek en de stukken tot staving daarvan langs diplomatieke weg overeenkomstig artikel 5, lid 1, toe te zenden door in de verzoekende staat het verzoek en de stukken over te leggen aan de ambassade van de aangezochte staat. In dat geval wordt met het oog op de termijn die uit hoofde van het toepasselijke uitleveringsverdrag in acht moet worden genomen om de persoon in hechtenis te kunnen houden, de datum van ontvangst van het verzoek door de ambassade beschouwd als de datum van ontvangst ervan door de aangezochte staat.

2. Indien een lidstaat op de datum van ondertekening van deze overeenkomst, ten gevolge van vaste jurisprudentie van zijn op die datum toepasselijke interne rechtssysteem, de in lid 1 bedoelde maatregelen niet kan nemen, is dit artikel niet op hem van toepassing zolang die lidstaat en de Verenigde Staten van Amerika niet in een diplomatieke-notawisseling anderszins overeenkomen.

Artikel 8**Aanvullende informatie**

1. Indien de aangezochte staat van oordeel is dat de gegevens die tot staving van het verzoek tot uitlevering zijn verstrekt, ontoereikend zijn om aan de voorwaarden van het toepasselijke uitleveringsverdrag te voldoen, kan de aangezochte staat van de verzoekende staat verlangen dat hij binnen een redelijke, door hem aan te geven termijn aanvullende inlichtingen verstrekt.

2. Dergelijke aanvullende inlichtingen kunnen rechtstreeks worden gevraagd en uitgewisseld tussen de ministeries van Justitie van de betrokken staten.

Artikel 9

Tijdelijke overlevering

1. Indien een verzoek tot uitlevering wordt ingewilligd ten aanzien van een persoon die in de aangezochte staat wordt vervolgd of een straf ondergaat, kan de aangezochte staat de opgeëiste persoon met het oog op vervolging tijdelijk aan de verzoekende staat overleveren.

2. De aldus overgeleverde persoon wordt in de verzoekende staat in hechtenis gehouden en wordt bij het afsluiten van de gerechtelijke behandeling van zijn zaak teruggezonden naar de aangezochte staat overeenkomstig in onderling overleg tussen de verzoekende en de aangezochte staat vast te stellen voorwaarden. De tijd die op het grondgebied van de verzoekende staat in hechtenis is doorgebracht in afwachting van vervolging in de verzoekende staat kan in mindering worden gebracht op de straf die nog moet worden ondergaan in de aangezochte staat.

Artikel 10

Samenloop van verzoeken tot uitlevering of overlevering

1. Indien de aangezochte staat van de verzoekende staat en van een andere staat of andere staten een verzoek tot uitlevering van dezelfde persoon ontvangt, hetzij voor hetzelfde feit hetzij voor andere feiten, beslist de uitvoerende autoriteit van de aangezochte staat of en aan welke staat betrokkene wordt overgeleverd.

2. Indien een aangezochte lidstaat voor dezelfde persoon een verzoek tot uitlevering van de Verenigde Staten van Amerika en een verzoek tot overlevering krachtens het Europees aanhoudingsbevel ontvangt, beslist de uitvoerende autoriteit van de aangezochte lidstaat of en aan welke staat betrokkene wordt overgeleverd. Hiertoe is de bevoegde autoriteit de uitvoerende autoriteit van de aangezochte lidstaat indien krachtens het tussen de lidstaat en de Verenigde Staten van Amerika geldende bilateraal uitleveringsverdrag besluiten over samenlopende verzoeken door die autoriteit worden genomen; indien het bilateraal uitleveringsverdrag dat niet bepaalt, wordt de bevoegde autoriteit door de betrokken lidstaat aangewezen krachtens artikel 19.

3. Bij zijn beslissing krachtens de leden 1 en 2 houdt de aangezochte staat rekening met alle relevante factoren waaronder, zij het niet uitsluitend, de factoren die reeds in het toepasselijke uitleveringsverdrag zijn gespecificeerd, en, bij ontstentenis van dergelijke gespecificeerde factoren, met:

- a) de vraag of de verzoeken krachtens een verdrag zijn gedaan;
- b) de plaats waar elk van de strafbare feiten is begaan;
- c) de onderscheiden belangen van de verzoekende staten;
- d) de ernst van de strafbare feiten;
- e) de nationaliteit van het slachtoffer;
- f) de mogelijkheid van latere uitlevering tussen de verzoekende staten; en
- g) de volgorde waarin de verzoeken van de verzoekende staten zijn ontvangen.

Artikel 11

Verkorte uitleveringsprocedures

Indien de gezochte persoon ermee instemt dat hij wordt overgeleverd aan de verzoekende staat, kan de aangezochte staat, in overeenstemming met de beginselen en procedures van zijn rechtssysteem, de betrokkene zonder verdere procedures zo snel mogelijk overleveren. De instemming van de gezochte persoon kan afstand van bescherming door het specialiteitsbeginsel inhouden.

Artikel 12

Doortocht

1. Een lidstaat kan toestemming geven tot vervoer over zijn grondgebied van een door een derde staat aan de Verenigde Staten van Amerika of van een door de Verenigde Staten van Amerika aan een derde staat overgeleverde persoon. De Verenigde Staten van Amerika kunnen toestemming geven tot vervoer over hun grondgebied van een door een derde staat aan een lidstaat of van een door een lidstaat aan een derde staat overgeleverde persoon.

2. Een verzoek tot doortocht wordt langs diplomatieke weg of rechtstreeks tussen het „Department of Justice” van de Verenigde Staten van Amerika en het ministerie van Justitie van de betrokken lidstaat gedaan. Voor de toezending van zodanig verzoek kan ook gebruik worden gemaakt van de diensten van Interpol. Het verzoek bevat een beschrijving van de te vervoeren persoon en een korte feitelijke uiteenzetting van de zaak. Een persoon in doortocht wordt tijdens de doortocht in hechtenis gehouden.

3. Toestemming is niet vereist wanneer de betrokkene door de lucht wordt vervoerd en geen tussenlanding is voorzien op het grondgebied van de staat van doortocht. Wanneer een onvoorziene tussenlanding plaatsvindt, kan de staat waar dit gebeurt een verzoek tot doortocht overeenkomstig het bepaalde onder lid 2 verlangen. Alle nodige maatregelen worden genomen om te voorkomen dat de vervoerde persoon zich onttrekt aan de doorvoer voordat deze wordt uitgevoerd, mits het verzoek tot doortocht binnen een termijn van 96 uren na de onvoorziene tussenlanding wordt ontvangen.

Artikel 13

Doodstraf

Wanneer op een strafbaar feit waarvoor uitlevering wordt gevraagd naar het recht van de verzoekende staat doch niet naar het recht van de aangezochte staat de doodstraf is gesteld, kan de aangezochte staat aan de uitlevering de voorwaarde verbinden dat de doodstraf niet aan de opgeëiste persoon wordt opgelegd of, indien de verzoekende staat om procedurele redenen niet aan deze voorwaarde kan voldoen, de voorwaarde dat de doodstraf, indien deze wordt opgelegd, niet ten uitvoer zal worden gelegd. Indien de verzoekende staat instemt met de uitlevering op de in dit artikel genoemde voorwaarden, moet hij die voorwaarden naleven. Indien de verzoekende staat de voorwaarden niet aanvaardt, kan het uitleveringsverzoek worden geweigerd.

Artikel 14

Gevoelige informatie in een verzoek

Indien de verzoekende staat overweegt bijzonder gevoelige informatie over te leggen tot staving van zijn uitleveringsverzoek, kan hij de aangezochte staat raadplegen om na te gaan in hoeverre de informatie door de aangezochte staat kan worden beschermd. Indien de aangezochte staat de informatie niet overeenkomstig de wensen van de verzoekende staat kan beschermen bepaalt de verzoekende staat of de informatie toch wordt overgelegd.

Artikel 15

Overleg

De overeenkomstsluitende partijen plegen voorzover nodig overleg met het oog op een optimaal gebruik van deze overeenkomst, met inbegrip van de bevordering van de oplossing van geschillen over de uitlegging of de toepassing van deze overeenkomst.

Artikel 16

Toepassing in de tijd

1. Deze overeenkomst is van toepassing op strafbare feiten die vóór of na de inwerkingtreding ervan zijn gepleegd.
2. Deze overeenkomst is van toepassing op uitleveringsverzoeken die na de inwerkingtreding ervan zijn ingediend. Niettemin zijn de artikelen 4 en 9 van toepassing op verzoeken die in de aangezochte staat op het moment van inwerkingtreding van deze overeenkomst in behandeling zijn.

Artikel 17

Non-derogatie

1. Deze overeenkomst laat een beroep van de aangezochte staat op weigeringsgronden uit hoofde van een tussen een lidstaat en de Verenigde Staten van Amerika geldend bilateraal uitleveringsverdrag onverlet in verband met een aangelegenheid die niet geregeld wordt door deze overeenkomst.
2. Wanneer grondwettelijke beginselen van de aangezochte lidstaat of voor de aangezochte lidstaat bindende onherroepelijke uitspraken deze lidstaat aan naleving van zijn verplichting tot uitlevering in de weg zouden kunnen staan en noch deze overeenkomst noch het toepasselijk uitleveringsverdrag in een oplossing voorziet, voeren de aangezochte en de verzoekende staat overleg.

Artikel 18

Toekomstige bilaterale uitleveringsverdragen met lidstaten

Deze overeenkomst verhindert, nadat zij in werking is getreden, niet het sluiten van bilaterale overeenkomsten tussen een lidstaat en de Verenigde Staten van Amerika die verenigbaar zijn met de onderhavige overeenkomst.

Artikel 19

Aanwijzing en kennisgeving

De Europese Unie stelt de Verenigde Staten van Amerika in kennis van iedere aanwijzing krachtens artikel 2, lid 3, en artikel 10, lid 2, voorafgaand aan de uitwisseling van de schriftelijke instrumenten tussen de lidstaten en de Verenigde Staten van Amerika zoals omschreven in artikel 3, lid 2.

Artikel 20

Territoriale toepassing

1. Deze overeenkomst is van toepassing:
 - a) op de Verenigde Staten van Amerika;
 - b) in betrekking tot de Europese Unie:
 - op de lidstaten;
 - op gebiedsdelen ten aanzien waarvan een lidstaat verantwoordelijk is voor de externe betrekkingen, of landen die geen lidstaat zijn en waarvoor een lidstaat andere verplichtingen heeft met betrekking tot de externe betrekkingen, indien zulks door de overeenkomstsluitende partijen onderling is overeengekomen in een diplomatieke-notawisseling, welke naar behoren is bevestigd door de betrokken lidstaat.
2. De uitbreiding tot enig gebiedsdeel of land van de toepassing van deze overeenkomst overeenkomstig lid 1, onder b), kan door elke overeenkomstsluitende partij met inachtneming van een termijn van zes maanden worden beëindigd door middel van een schriftelijke kennisgeving langs diplomatieke weg die naar behoren tussen de betrokken lidstaat en de Verenigde Staten van Amerika is bevestigd.

Artikel 21

Herziening

De overeenkomstsluitende partijen komen overeen deze overeenkomst indien nodig en in elk geval uiterlijk vijf jaar na de inwerkingtreding gezamenlijk aan een herziening te onderwerpen. Deze herziening zal in het bijzonder zien op de praktische uitvoering van de overeenkomst en kan ook aangelegenheden behelzen zoals de gevolgen van de verdere ontwikkeling van de Europese Unie met betrekking tot het voorwerp van deze overeenkomst, met inbegrip van artikel 10.

Artikel 22

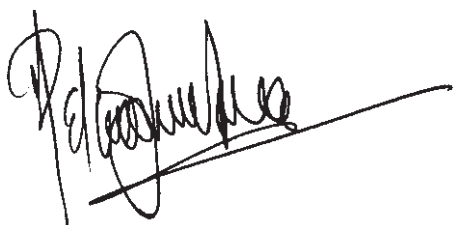
Inwerkingtreding en beëindiging

1. Deze overeenkomst treedt in werking op de eerste dag volgende op de derde maand na de datum waarop de overeenkomstsluitende partijen instrumenten hebben uitgewisseld waaruit blijkt dat zij hun daartoe strekkende interne procedures hebben voltooid. In deze instrumenten wordt tevens aangegeven dat de in artikel 3, lid 2, bedoelde procedures zijn voltooid.
2. Iedere overeenkomstsluitende partij kan deze overeenkomst te allen tijde beëindigen door de andere partij daarvan schriftelijk in kennis te stellen. De beëindiging wordt zes maanden na de datum van kennisgeving van kracht.

Ten blijke waarvan de ondergetekende gevolmachtigden deze overeenkomst hebben ondertekend.

Gedaan te Washington D.C., de vijftiendwintigste juni tweeduizenddrie in twee exemplaren in de Deense, Duitse, Engelse, Finse, Franse, Griekse, Italiaanse, Nederlandse, Portugese, Spaanse en Zweedse taal, zijnde de teksten in ieder van deze talen gelijkelijk authentiek.

Por la Unión Europea
For Den Europæiske Union
Für die Europäische Union
Για την Ευρωπαϊκή Ένωση
For the European Union
Pour l'Union européenne
Per l'Unione europea
Voor de Europese Unie
Pela União Europeia
Euroopan unionin puolesta
På Europeiska unionens vägnar



Por los Estados Unidos de América
For Amerikas Forenede Stater
Für die Vereinigten Staaten von Amerika
Για τις Ηνωμένες Πολιτείες της Αμερικής
For the United States of America
Pour les États-Unis d'Amérique
Per gli Stati Uniti d'America
Voor de Verenigde Staten van Amerika
Pelos Estados Unidos da América
Amerikan yhdysvaltojen puolesta
På Amerikas förenta staters vägnar



Toelichting bij de overeenkomst betreffende uitlevering tussen de Europese Unie en de Verenigde Staten van Amerika

Deze nota geeft uitleg over afspraken tussen de overeenkomstsluitende partijen betreffende de toepassing van een aantal bepalingen van de overeenkomst betreffende uitlevering tussen de Europese Unie en de Verenigde Staten van Amerika (hierna „de overeenkomst” genoemd).

Bij artikel 10

Artikel 10 brengt geen wijziging in de verplichtingen van de staten die partij zijn bij het Statuut van Rome inzake het Internationaal Strafhof, noch in de rechten van de Verenigde Staten van Amerika als niet-partij met betrekking tot het Internationaal Strafhof.

Bij artikel 18

In artikel 18 is bepaald dat de overeenkomst geen beletsel vormt voor de sluiting, na inwerkingtreding, van bilaterale uitleveringsovereenkomsten tussen een lidstaat en de Verenigde Staten van Amerika indien deze verenigbaar zijn met de overeenkomst.

Mochten op basis van de overeenkomst genomen maatregelen voor een of meer lidstaten en of de Verenigde Staten van Amerika praktische problemen opleveren, dan dienen die problemen indien mogelijk in de eerste plaats te worden opgelost door middel van overleg tussen de lidstaten of de betrokken lidstaat en de Verenigde Staten van Amerika, of, in voorkomend geval, via de in deze overeenkomst vermelde overlegprocedures. Indien dergelijke praktische problemen niet via overleg alleen kunnen worden opgelost, dan past het binnen de overeenkomst dat toekomstige bilaterale overeenkomsten tussen de lidstaat of lidstaten en de Verenigde Staten van Amerika een bruikbaar alternatief mechanisme aanreiken ten behoeve van de doelstellingen van de bepaling in kwestie waaruit de problemen zijn voortgekomen.

OVEREENKOMST**betreffende wederzijdse rechtshulp in strafzaken tussen de Europese Unie en de Verenigde Staten van Amerika****INHOUD**

Preambule

Artikel 1	Onderwerp en doel
Artikel 2	Definities
Artikel 3	Reikwijdte van deze overeenkomst met betrekking tot bilaterale rechtshulpverdragen met lidstaten en bij gebreke daarvan
Artikel 4	Identificatie van bankgegevens
Artikel 5	Gemeenschappelijke onderzoeksteams
Artikel 6	Videoconferenties
Artikel 7	Versnelde toezending van verzoeken
Artikel 8	Rechtshulp aan administratieve autoriteiten
Artikel 9	Gebruiksbeperkingen met het oog op bescherming van persoons- en andere gegevens
Artikel 10	Verzoek om geheimhouding dat uitgaat van de verzoekende staat
Artikel 11	Overleg
Artikel 12	Toepassing in de tijd
Artikel 13	Non-derogatie
Artikel 14	Toekomstige bilaterale rechtshulpverdragen met lidstaten
Artikel 15	Aanwijzing en kennisgeving
Artikel 16	Territoriale toepassing
Artikel 17	Herziening
Artikel 18	Inwerkingtreding en beëindiging

Toelichting

DE EUROPESE UNIE EN DE VERENIGDE STATEN VAN AMERIKA,

VERLANGEND de samenwerking tussen de lidstaten van de Europese Unie en de Verenigde Staten van Amerika verder te vergemakkelijken;

VERLANGEND de criminaliteit doeltreffender te bestrijden teneinde hun democratische samenlevingen en gemeenschappelijke waarden te beschermen;

MET INACHTNEMING VAN de rechten van het individu en de rechtsstaat;

INDACHTIG de waarborgen die hun respectieve rechtsstelsels bieden inzake het recht van een verdachte op een eerlijk proces, waaronder het recht te worden gevonnist door een onpartijdig gerecht, dat is ingesteld bij de wet;

VANUIT DE WENS een verdrag betreffende wederzijdse rechtshulp in strafzaken te sluiten,

HEBBEN OVEREENSTEMMING BEREIKT OMTRENT DE VOLGENDE BEPALINGEN:

Artikel 1

Onderwerp en doel

De overeenkomstsluitende partijen verbinden zich ertoe in overeenstemming met de bepalingen van deze overeenkomst de samenwerking en wederzijdse rechtshulp te verbeteren.

Artikel 2

Definities

1. Onder „overeenkomstsluitende partijen” wordt verstaan: de Europese Unie en de Verenigde Staten van Amerika.
2. Onder „lidstaat” wordt verstaan: een lidstaat van de Europese Unie.

Artikel 3

Reikwijdte van deze overeenkomst met betrekking tot bilaterale rechtshulpverdragen met lidstaten en bij gebreke daarvan

1. De Europese Unie, krachtens het Verdrag betreffende de Europese Unie, en de Verenigde Staten van Amerika waarborgen dat de bepalingen van deze overeenkomst in samenhang met bilaterale rechtshulpverdragen tussen de lidstaten en de Verenigde Staten van Amerika die op het moment van inwerkingtreding van deze overeenkomst gelden, op de volgende wijze worden toegepast:

- a) artikel 4 wordt toegepast om te voorzien in de identificatie van financiële rekeningen en transacties, naast de rechtsgronden die reeds vervat zijn in bilaterale verdragsbepalingen;
- b) artikel 5 wordt toegepast om te voorzien in de instelling en het functioneren van gemeenschappelijke onderzoeksteams, naast de rechtsgronden die reeds vervat zijn in bilaterale verdragsbepalingen;
- c) artikel 6 wordt toegepast om erin te voorzien dat personen die zich in de aangezochte staat bevinden, kunnen worden gehoord met gebruikmaking van een videoverbinding tussen de verzoekende en de aangezochte staat, naast de rechtsgronden die reeds vervat zijn in bilaterale verdragsbepalingen;

d) artikel 7 wordt toegepast om te voorzien in het gebruik van snelle communicatiemiddelen, naast de rechtsgronden die reeds vervat zijn in bilaterale verdragsbepalingen;

e) artikel 8 wordt toegepast om te voorzien in rechtshulp aan de betrokken administratieve autoriteiten, naast de rechtsgronden die reeds vervat zijn in bilaterale verdragsbepalingen;

f) behoudens artikel 9, leden 4 en 5, wordt artikel 9 toegepast in plaats van, of indien in bilaterale verdragen bepalingen ontbreken over de beperking van het gebruik van gegevens of bewijsmateriaal die aan de verzoekende staat worden verstrekt, en over het verbinden van voorwaarden aan rechtshulp of de weigering ervan om redenen van gegevensbescherming;

g) artikel 10 wordt toegepast indien in bilaterale verdragen bepalingen ontbreken over omstandigheden waaronder de verzoekende staat de geheimhouding van zijn verzoek kan verlangen.

2. a) De Europese Unie, krachtens het Verdrag betreffende de Europese Unie, waarborgt dat iedere lidstaat in een schriftelijk instrument tussen die lidstaat en de Verenigde Staten van Amerika bevestigt dat hij zijn bilateraal rechtshulpverdrag dat geldt in de relatie met de Verenigde Staten van Amerika op de in onderhavig artikel uiteengezette wijze zal toepassen.

b) De Europese Unie, krachtens het Verdrag betreffende de Europese Unie, waarborgt dat nieuwe lidstaten die na de inwerkingtreding van deze overeenkomst tot de Europese Unie toetreden en die bilaterale rechtshulpverdragen hebben gesloten met de Verenigde Staten van Amerika, de onder a) bedoelde maatregelen nemen.

c) De overeenkomstsluitende partijen beijveren zich om het onder b) omschreven proces te voltooien vóór, dan wel zo spoedig mogelijk na, de geplande toetreding van een nieuwe lidstaat. De Europese Unie stelt de Verenigde Staten van Amerika in kennis van de datum van toetreding van nieuwe lidstaten.

3. a) De Europese Unie, krachtens het Verdrag betreffende de Europese Unie, en de Verenigde Staten van Amerika waarborgen tevens dat de bepalingen van deze overeenkomst worden toegepast als er tussen een lidstaat en de Verenigde Staten van Amerika geen bilateraal rechtshulpverdrag van kracht is.

b) De Europese Unie, krachtens het Verdrag betreffende de Europese Unie, waarborgt dat een dergelijke lidstaat middels een schriftelijk instrument tussen de lidstaat en de Verenigde Staten van Amerika erkent dat de bepalingen van deze overeenkomst van toepassing zijn.

c) De Europese Unie, krachtens het Verdrag betreffende de Europese Unie, waarborgt dat nieuwe lidstaten die na de inwerkingtreding van deze overeenkomst tot de Europese Unie toetreden en geen bilaterale rechtshulpverdragen hebben gesloten met de Verenigde Staten van Amerika, de onder b) bedoelde maatregelen nemen.

4. Indien het in lid 2, onder b), en lid 3, onder c), bedoelde proces niet vóór de datum van toetreding is voltooid, zijn de bepalingen van deze overeenkomst van toepassing in de betrekkingen tussen de Verenigde Staten van Amerika en de betrokken nieuwe lidstaat met ingang van de datum waarop zij elkaar en de Europese Unie in kennis hebben gesteld van de voltooiing van hun interne procedures die daartoe moeten leiden.

5. De overeenkomstsluitende partijen komen overeen dat deze overeenkomst alleen tot rechtshulp tussen de betrokken staten strekt. Een particulier kan aan de bepalingen van deze overeenkomst niet het recht ontleen bewijs te verkrijgen, te weren of uit te sluiten, de uitvoering van een verzoek te beletten, of de anderszins krachtens de nationale wetgeving beschikbare rechten uit te breiden of te beperken.

Artikel 4

Identificatie van bankgegevens

1. a) Op verzoek van de verzoekende staat onderzoekt de aangezochte staat terstond, in overeenstemming met dit artikel, of de op zijn grondgebied gevestigde banken weten of een met name genoemde natuurlijke of rechtspersoon die verdacht wordt van of in staat van beschuldiging is gesteld wegens een strafbaar feit, houder is van een of meer bankrekeningen. De aangezochte staat deelt het resultaat van zijn onderzoek terstond aan de verzoekende staat mee.
 - b) De onder a) omschreven handelingen kunnen ook worden uitgevoerd teneinde
 - i) gegevens over veroordeelde of anderszins bij een strafbaar feit betrokken natuurlijke of rechtspersonen te achterhalen,
 - ii) gegevens die in het bezit zijn van andere financiële instellingen dan banken te achterhalen, of
 - iii) niet aan rekeningen gebonden financiële transacties op te sporen.
 2. Een verzoek om de in lid 1 omschreven gegevens omvat:
 - a) de identiteit van de natuurlijke of rechtspersoon die van belang is om rekeningen en transacties op te sporen, en
 - b) voldoende gegevens op grond waarvan de bevoegde autoriteit van de aangezochte staat:
 - i) redelijkerwijs kan vermoeden dat de betrokken natuurlijke of rechtspersoon bij een strafbaar feit is betrokken en dat banken en niet-bancaire instellingen op het grondgebied van de aangezochte staat over de verlangde gegevens zouden kunnen beschikken, en
 - ii) kan vaststellen dat de verlangde gegevens betrekking hebben op het strafrechtelijk onderzoek of de strafvervolgging.
 - c) voorzover mogelijk, gegevens over de mogelijk betrokken bank of andere niet-bancaire financiële instelling, en andere gegevens die dienstig kunnen zijn om de reikwijdte van het onderzoek te kunnen beperken.
 3. Verzoeken om rechtshulp uit hoofde van dit artikel worden verzonden tussen
 - a) de centrale autoriteiten die bevoegd zijn voor rechtshulp in de lidstaten of de nationale autoriteiten van de lidstaten die bevoegd zijn voor het onderzoek naar en de vervolging van strafbare feiten, zoals aangewezen overeenkomstig artikel 15, lid 2, en
 - b) de nationale autoriteiten van de Verenigde Staten van Amerika die bevoegd zijn voor het onderzoek naar en de vervolging van strafbare feiten, zoals aangewezen overeenkomstig artikel 15, lid 2.
- Na de inwerkingtreding van deze overeenkomst kunnen de overeenkomstsluitende partijen door middel van een diplomatieke notawisseling overeenkomen de kanalen waarlangs verzoeken uit hoofde van dit artikel worden verstuurd, te wijzigen.
4. a) Behoudens het bepaalde onder b), kan een staat krachtens artikel 15 zijn plicht om uit hoofde van dit artikel rechtshulp te verlenen, beperken tot:
 - i) feiten die zowel in de aangezochte als in de verzoekende staat strafbaar zijn gesteld;
 - ii) feiten die in de verzoekende staat strafbaar zijn gesteld met een vrijheidsstraf of een tot vrijheidsbeneming strekkende maatregel met een maximum van ten minste vier jaar, en in de aangezochte staat met een maximum van ten minste twee jaar, of
 - iii) aangewezen ernstige feiten die zowel in de aangezochte als in de verzoekende staat strafbaar zijn gesteld.
 - b) Een staat die zijn verplichtingen overeenkomstig het bepaalde onder a), ii) of iii), beperkt, moet ten minste de identificatie mogelijk maken van rekeningen in verband met terroristische activiteiten en het witwassen van de opbrengsten uit een groot aantal ernstige criminele activiteiten die zowel in de verzoekende als in de aangezochte staat strafbaar zijn gesteld.
5. In het kader van dit artikel mag rechtshulp niet worden geweigerd op grond van het bankgeheim.
 6. De aangezochte staat beantwoordt een verzoek tot het overleggen van stukken betreffende de rekeningen of transacties die conform dit artikel zijn geïdentificeerd, in overeenstemming met de bepalingen van het toepasselijke rechtshulpverdrag dat tussen de betrokken staten van kracht is of, bij gebreke daarvan, in overeenstemming met de vereisten van zijn nationale wetgeving.
 7. De overeenkomstsluitende partijen nemen maatregelen om te voorkomen dat aangezochte staten door de toepassing van dit artikel buitengewoon worden belast. Indien een aangezochte staat, met inbegrip van banken of de communicatiekanalen waarin dit artikel voorziet, niettemin buitengewoon worden belast, plegen de overeenkomstsluitende partijen onmiddellijk overleg teneinde de toepassing van dit artikel te vergemakkelijken, en teneinde de maatregelen te treffen die nodig zijn om de bestaande en toekomstige belasting te verminderen.

*Artikel 5***Gemeenschappelijke onderzoeksteams**

1. De overeenkomstsluitende partijen nemen, voorzover zij zulks nog niet hebben gedaan, de nodige maatregelen om gemeenschappelijke onderzoeksteams te kunnen instellen en te laten optreden op het grondgebied van respectievelijk elke lidstaat en de Verenigde Staten van Amerika, teneinde strafrechtelijke onderzoeken of strafvervolgingen waarbij een of meer lidstaten en de Verenigde Staten van Amerika betrokken zijn te vergemakkelijken, voorzover de betrokken lidstaat en de Verenigde Staten van Amerika dit nodig achten.

2. De procedures voor het functioneren van het team, zoals samenstelling, duur, plaats, organisatie, functies en doel, en de voorwaarden voor deelneming van leden van het team aan onderzoekshandelingen op het grondgebied van een andere staat, worden overeengekomen tussen de bevoegde autoriteiten belast met het onderzoeken en vervolgen van strafbare feiten die door de respectieve betrokken staten zijn bepaald.

3. De bevoegde autoriteiten aangewezen door de respectieve staten treden rechtstreeks met elkaar in contact met het oog op de instelling en de werking van het team. Echter wanneer vanwege de uitzonderlijke complexiteit, de grote omvang of andere omstandigheden een meer centrale coördinatie nodig wordt geacht voor bepaalde of voor alle aspecten, kunnen de staten overeenkomen daartoe andere passende communicatiekanalen te gebruiken.

4. Wanneer het gemeenschappelijk onderzoeksteam het noodzakelijk acht dat in een van de staten die het team hebben ingesteld, onderzoekshandelingen plaatsvinden, kan een uit die staat afkomstig lid van het team zijn eigen bevoegde autoriteiten vragen die handelingen te verrichten zonder dat de andere staten daartoe een verzoek om rechtshulp behoeven in te dienen. Aan de toepassing van de maatregel in die staat zullen dezelfde juridische eisen worden gesteld als aan nationale onderzoekshandelingen.

*Artikel 6***Videoconferenties**

1. De overeenkomstsluitende partijen nemen, voorzover dergelijke hulp niet al beschikbaar is, de nodige maatregelen om ervoor te zorgen dat tussen iedere lidstaat en de Verenigde Staten van Amerika videoconferenties kunnen worden gehouden om personen die zich in de aangezochte staat bevinden als getuige of deskundige in een procedure waarin rechtshulp wordt verstrekt, te horen. Voorzover niet specifiek in dit artikel bepaald, gelden voor die procedure de voorwaarden van het tussen de betrokken staten toepasselijke rechtshulpverdrag of van de wet van de aangezochte staat.

2. Tenzij de verzoekende en de aangezochte staat anders zijn overeengekomen, draagt de verzoekende staat de kosten van het totstandbrengen en het functioneren van de videoverbinding. De overige kosten die voortvloeien uit de uitvoering van de maatregel (met inbegrip van de reiskosten van de deelnemers in de aangezochte staat) worden gedragen in overeen-

stemming met de toepasselijke bepalingen van het tussen de betrokken staten toepasselijke rechtshulpverdrag, dan wel, bij gebreke van zodanig verdrag, zoals overeengekomen tussen de verzoekende en de aangezochte staat.

3. De verzoekende en de aangezochte staat kunnen met elkaar in overleg treden om de oplossing van juridische, technische of logistieke kwesties die zich bij de uitvoering van het verzoek kunnen voordoen, te vergemakkelijken.

4. Onverminderd de rechtsmacht krachtens de wet van de verzoekende staat, dient het met opzet afleggen van een valse verklaring of een ander wangedrag van de persoon die als getuige of deskundige tijdens de videoconferentie wordt gehoord, door de aangezochte staat op dezelfde wijze gestraft als in het kader van nationale procedures zou gebeuren.

5. Dit artikel doet niet af aan het gebruik van andere middelen die krachtens het toepasselijke verdrag of de toepasselijke wet beschikbaar zijn om getuigen te horen.

6. Dit artikel doet geen afbreuk aan de toepassing van bepalingen van bilaterale rechtshulpovereenkomsten tussen de lidstaten en de Verenigde Staten van Amerika die het gebruik van videoconferenties voor andere dan de in lid 1 aangegeven doelen verplicht stellen of toestaan, daaronder begrepen ten behoeve van de identificatie van personen of voorwerpen of het afnemen van verklaringen in het kader van een onderzoek. Wanneer een toepasselijke overeenkomst of wet niet reeds daarin voorziet, kan een staat het gebruik van videoconferenties in die gevallen toestaan.

*Artikel 7***Versnelde toezending van verzoeken**

Verzoeken om rechtshulp, en mededelingen dienaangaande, kunnen worden gedaan met behulp van snelle communicatietechnieken, daaronder begrepen faxapparatuur of elektronische post, gevolgd door een formele bevestiging wanneer de aangezochte staat zulks vereist. De aangezochte staat kan het verzoek met behulp van zulke snelle communicatietechnieken beantwoorden.

*Artikel 8***Rechtshulp aan administratieve autoriteiten**

1. Rechtshulp wordt ook verleend aan een nationale administratieve autoriteit die, krachtens een specifieke administratieve of regelgevende bevoegdheid om dergelijke onderzoeken te doen, gedragingen onderzoekt met het oog op strafvervolgning of verwijzing van dergelijke gedragingen naar autoriteiten die bevoegd zijn deze te onderzoeken of strafrechtelijk te vervolgen. Rechtshulp kan onder vergelijkbare omstandigheden ook worden verleend aan andere administratieve autoriteiten. Rechtshulp wordt niet verleend in aangelegenheden waarin de administratieve autoriteit op voorhand verklaart dat geen vervolging of, voorzover van toepassing, verwijzing zal plaatsvinden.

2. a) Verzoeken om rechtshulp uit hoofde van dit artikel worden verzonden tussen de centrale autoriteiten die zijn aangewezen krachtens het tussen de betrokken staten toepasselijke bilaterale rechtshulpverdrag, of tussen andere autoriteiten die door de centrale autoriteiten zijn overeengekomen;

b) Bij gebreke van een verdrag worden verzoeken verzonden tussen het „Department of Justice” van de Verenigde Staten van Amerika en het ministerie van Justitie of, krachtens artikel 15, lid 1, een vergelijkbaar ministerie van de betrokken lidstaat dat verantwoordelijk is voor de verzending van rechtshulpverzoeken, of tussen andere autoriteiten als overeengekomen tussen het „Department of Justice” en het betrokken ministerie.

3. De overeenkomstsluitende partijen nemen maatregelen om buitengewone belasting van de aangezochte staten ten gevolge van de toepassing van dit artikel te voorkomen. Wanneer een dergelijke buitengewone belasting toch optreedt, plegen de overeenkomstsluitende partijen onverwijld overleg om de toepassing van dit artikel te vergemakkelijken, onder andere door die maatregelen te nemen welke nodig zijn om bestaande en toekomstige belasting te verminderen.

Artikel 9

Gebruiksbeperkingen met het oog op bescherming van persoons- en andere gegevens

1. De verzoekende staat kan van de aangezochte staat verkregen bewijsmateriaal en gegevens gebruiken:

- a) ten behoeve van zijn strafrechtelijke onderzoeken en strafprocedures;
- b) ter voorkoming van een onmiddellijke, ernstige bedreiging van zijn openbare veiligheid;
- c) voor zijn niet-strafrechtelijke gerechtelijke en administratieve procedures die rechtstreeks verband houden met onderzoeken of procedures
 - i) als bedoeld onder a), of
 - ii) waarvoor rechtshulp is verstrekt krachtens artikel 8;
- d) voor enig ander doel, indien de gegevens of het bewijsmateriaal openbaar zijn gemaakt in het kader van een procedure waarvoor ze zijn verstrekt, of in enige andere situatie als beschreven onder a), b) en c), en
- e) voor enig ander doel, uitsluitend na voorafgaande toestemming van de aangezochte staat.

2. a) Dit artikel laat onverlet de mogelijkheid van de aangezochte staat om in een concrete zaak nadere voorwaarden te stellen wanneer het concrete rechtshulpverzoek bij gebreke van die voorwaarden niet kan worden nagekomen. Wanneer uit hoofde van dit punt nadere voorwaarden zijn gesteld, kan de aangezochte staat van de verzoekende staat verlangen dat deze inlichtingen verstrekt over het gebruik dat wordt gemaakt van het bewijsmateriaal of de informatie.

b) Algemene beperkingen met betrekking tot de rechtsregels van de verzoekende staat voor het verwerken van persoonsgegevens mogen door de aangezochte staat echter niet als een voorwaarde uit hoofde van lid 2, onder a), worden verbonden aan het verschaffen van bewijsmateriaal of gegevens.

3. Indien de aangezochte staat, nadat hij het verlangde bewijsmateriaal en de gegevens aan de verzoekende staat heeft verstrekt, op de hoogte raakt van omstandigheden die in een concreet geval aanleiding zouden geven aanvullende voorwaarden te stellen, kan de aangezochte staat met de verzoekende staat overleggen om te bepalen in hoeverre het bewijsmateriaal en de gegevens kunnen worden beschermd.

4. Een aangezochte staat mag in plaats van dit artikel de bepaling inzake gebruiksbeperking van het toepasselijke bilaterale rechtshulpverdrag toepassen, indien zulks leidt tot minder beperkingen aan het gebruik van gegevens en bewijsmateriaal dan op grond van onderhavig artikel het geval is.

5. Indien een bilateraal rechtshulpverdrag dat tussen een lidstaat en de Verenigde Staten van Amerika op de datum van ondertekening van deze overeenkomst van kracht is, beperkingen toestaat op de verplichting om rechtshulp te verlenen bij bepaalde belastingdelicten, kan de betrokken lidstaat bij de uitwisseling van schriftelijke instrumenten met de Verenigde Staten van Amerika als bedoeld in artikel 3, lid 2, aangeven dat hij, bij dergelijke strafbare feiten, de bepaling inzake gebruiksbeperking van dat verdrag blijft toepassen.

Artikel 10

Verzoek om vertrouwelijkheid dat uitgaat van de verzoekende staat

De aangezochte staat stelt alles in het werk om een verzoek en de inhoud ervan vertrouwelijk te houden, indien de verzoekende staat daarom verzoekt. Indien het verzoek niet kan worden uitgevoerd zonder de verlangde vertrouwelijkheid te schenden, deelt de centrale autoriteit van de aangezochte staat dit mee aan de verzoekende staat, die dan bepaalt of het verzoek desalniettemin moet worden uitgevoerd.

Artikel 11

Overleg

De overeenkomstsluitende partijen plegen voorzover nodig overleg opdat zo goed mogelijk gebruik kan worden gemaakt van deze overeenkomst, daaronder begrepen overleg om de oplossing van geschillen over de uitlegging of de toepassing van deze overeenkomst te bevorderen.

Artikel 12

Toepassing in de tijd

1. Deze overeenkomst is van toepassing op strafbare feiten die vóór of na de inwerkingtreding ervan zijn gepleegd.

2. Deze overeenkomst is van toepassing op rechtshulpverzoeken die na de inwerkingtreding ervan zijn ingediend. De artikelen 6 en 7 zijn echter van toepassing op verzoeken die in de aangezochte staat op het moment van inwerkingtreding van deze overeenkomst in behandeling zijn.

Artikel 13

Non-derogatie

Behoudens artikel 4, lid 5, en artikel 9, lid 2, onder b), laat deze overeenkomst voor de aangezochte staat de mogelijkheid onverlet ten aanzien van het verlenen van rechtshulp weigeringsgronden in te roepen uit hoofde van een bilateraal rechtshulpverdrag, of bij ontstentenis daarvan, van zijn toepasselijke rechtsbeginselen, onder andere wanneer de uitvoering van het verzoek schadelijk zou zijn voor zijn soevereiniteit, veiligheid, openbare orde of andere wezenlijke belangen.

Artikel 14

Toekomstige bilaterale rechtshulpverdragen met lidstaten

Deze overeenkomst belet niet dat, nadat zij van kracht is geworden, bilaterale overeenkomsten tussen een lidstaat en de Verenigde Staten van Amerika worden gesloten die verenigbaar zijn met de onderhavige overeenkomst.

Artikel 15

Aanwijzing en kennisgeving

1. Indien een ander ministerie dan het ministerie van Justitie krachtens artikel 8, lid 2, onder b), is aangewezen, stelt de Europese Unie de Verenigde Staten van Amerika van die aanwijzing in kennis, voorafgaand aan de uitwisseling van schriftelijke instrumenten tussen de lidstaten en de Verenigde Staten van Amerika zoals omschreven in artikel 3, lid 3.

2. De overeenkomstsluitende partijen stellen elkaar, op basis van onderling overleg over de aanwijzing van de nationale autoriteiten krachtens artikel 4, lid 3, die verantwoordelijk zijn voor het onderzoek naar en de vervolging van strafbare feiten, in kennis van de aldus aangewezen nationale autoriteiten, zulks voorafgaand aan de uitwisseling van schriftelijke instrumenten tussen de lidstaten en de Verenigde Staten van Amerika zoals omschreven in artikel 3, leden 2 en 3. Voor lidstaten die geen rechtshulpverdrag met de Verenigde Staten van Amerika hebben, stelt de Europese Unie de Verenigde Staten van Amerika voorafgaand aan een dergelijke uitwisseling in kennis van de identiteit van de centrale autoriteiten krachtens artikel 4, lid 3.

3. De overeenkomstsluitende partijen stellen elkaar in kennis van alle uit hoofde van artikel 4, lid 4, ingeroepen beperkingen, voorafgaand aan de uitwisseling van schriftelijke instrumenten tussen de lidstaten en de Verenigde Staten van Amerika zoals omschreven in artikel 3, leden 2 en 3.

Artikel 16

Territoriale toepassing

1. Deze overeenkomst is van toepassing:

a) op de Verenigde Staten van Amerika;

b) in betrekking tot de Europese Unie:

— op de lidstaten;

— op gebiedsdelen ten aanzien waarvan een lidstaat verantwoordelijk is voor de externe betrekkingen, of landen die geen lidstaat zijn en waarvoor een lidstaat andere verplichtingen heeft met betrekking tot de externe betrekkingen, indien zulks door de overeenkomstsluitende partijen onderling is overeengekomen in een diplomatieke-notawisseling, welke naar behoren is bevestigd door de betrokken lidstaat.

2. De tot enig gebiedsdeel of land uitgebreide toepassing van deze overeenkomst krachtens lid 1, onder b), kan door elke overeenkomstsluitende partij worden beëindigd door middel van een schriftelijke, naar behoren tussen de betrokken lidstaat en de Verenigde Staten van Amerika bevestigde, kennisgeving langs diplomatieke weg die zes maanden op voorhand aan de andere partij wordt gedaan.

Artikel 17

Herziening

De overeenkomstsluitende partijen komen overeen deze overeenkomst uiterlijk vijf jaar na de inwerkingtreding aan een gemeenschappelijke herziening te onderwerpen. Deze herziening zal in het bijzonder betrekking hebben op de praktische uitvoering van de overeenkomst en kan ook aangelegenheden behelzen zoals de gevolgen van de verdere ontwikkeling van de Europese Unie met betrekking tot het voorwerp van deze overeenkomst.

Artikel 18

Inwerkingtreding en beëindiging

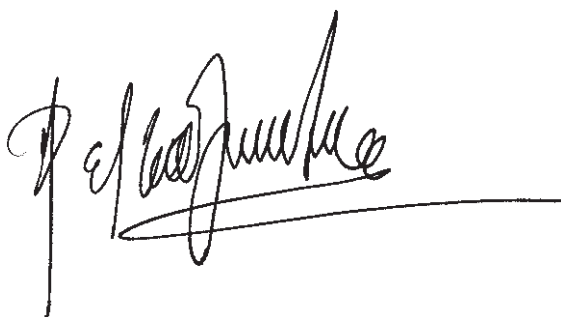
1. Deze overeenkomst treedt in werking op de eerste dag na de derde maand volgend op de datum waarop de overeenkomstsluitende partijen instrumenten hebben uitgewisseld waaruit blijkt dat zij hun daartoe strekkende interne procedures hebben voltooid. In deze instrumenten wordt tevens aangegeven dat de in artikel 3, leden 2 en 3, bedoelde procedures zijn voltooid.

2. Iedere overeenkomstsluitende partij kan deze overeenkomst te allen tijde beëindigen door de andere partij daarvan schriftelijk in kennis te stellen. De beëindiging wordt zes maanden na de datum van die kennisgeving van kracht.

Ten blijke waarvan de ondergetekende gevolmachtigden deze overeenkomst hebben ondertekend.

Gedaan te Washington D.C., de vijftiengste juni tweeduizenddrie in twee exemplaren in de Deense, Duitse, Engelse, Finse, Franse, Griekse, Italiaanse, Nederlandse, Portugese, Spaanse en Zweedse taal, zijnde de teksten in ieder van deze talen gelijkelijk authentiek.

Por la Unión Europea
For Den Europæiske Union
Für die Europäische Union
Για την Ευρωπαϊκή Ένωση
For the European Union
Pour l'Union européenne
Per l'Unione europea
Voor de Europese Unie
Pela União Europeia
Euroopan unionin puolesta
På Europeiska unionens vägnar



Por los Estados Unidos de América
For Amerikas Forenede Stater
Für die Vereinigten Staaten von Amerika
Για τις Ηνωμένες Πολιτείες της Αμερικής
For the United States of America
Pour les États-Unis d'Amérique
Per gli Stati Uniti d'America
Voor de Verenigde Staten van Amerika
Pelos Estados Unidos da América
Amerikan yhdysvaltojen puolesta
På Amerikas förenta staters vägnar



Toelichting bij de overeenkomst betreffende wederzijdse rechtshulp in strafzaken tussen de Europese Unie en de Verenigde Staten van Amerika

Deze nota geeft uitleg over afspraken tussen de overeenkomstsluitende partijen betreffende de toepassing van een aantal bepalingen van de overeenkomst betreffende rechtshulp tussen de Europese Unie en de Verenigde Staten van Amerika (hierna „de overeenkomst” genoemd).

Bij artikel 8

Met betrekking tot rechtshulp aan een administratieve autoriteit uit hoofde van artikel 8, lid 1, houdt de eerste zin van artikel 8, lid 1, de verplichting in om rechtshulp te verlenen aan federale administratieve autoriteiten van de Verenigde Staten van Amerika en nationale administratieve autoriteiten van de lidstaten die daarom verzoeken. Op grond van de tweede zin kan rechtshulp ook worden verleend aan andere — niet-federale of lokale — administratieve autoriteiten. Het is echter aan de aangezochte staat om te bepalen of van deze mogelijkheid gebruik wordt gemaakt.

De overeenkomstsluitende partijen komen overeen dat op grond van de eerste zin van artikel 8, lid 1, op verzoek rechtshulp wordt verleend aan een administratieve autoriteit die op het moment dat het verzoek wordt ingediend, bezig is met onderzoeken of procedures met het oog op strafvervolgning of verwijzing van de onderzochte gedraging naar autoriteiten die krachtens een specifiek mandaat als direct hierna beschreven bevoegd zijn tot vervolging. Het feit dat op het moment dat het verzoek wordt ingediend, wordt overwogen de zaak voor strafrechtelijke vervolging door te verwijzen, vormt geen beletsel voor die autoriteit om andere dan strafrechtelijke sancties na te streven. Derhalve kan rechtshulp die verleend wordt op grond van artikel 8, lid 1, ertoe leiden dat de verzoekende administratieve autoriteit tot het besluit komt dat strafrechtelijke vervolging of verwijzing met het oog op vervolging niet passend is. Deze mogelijke gevolgen doen echter niets af aan de verplichting van de overeenkomstsluitende partijen om krachtens dit artikel rechtshulp te verlenen.

De verzoekende administratieve autoriteit mag artikel 8, lid 1, echter niet gebruiken om rechtshulp te vragen in gevallen waarin geen strafrechtelijke vervolging of verwijzing wordt overwogen, of voor zaken waarbij de onderzochte gedraging krachtens de wetgeving van de verzoekende staat niet in aanmerking komt voor een strafrechtelijke sanctie of verwijzing.

De Europese Unie brengt in herinnering dat de inhoud van de overeenkomst wat haar betreft valt onder de bepalingen inzake politieke en justitiële samenwerking in strafzaken van titel VI van het Verdrag betreffende de Europese Unie, en dat de overeenkomst binnen het toepassingsgebied van die bepalingen tot stand is gekomen.

Bij artikel 9

Artikel 9, lid 2, onder b), moet ervoor zorgen dat weigering van rechtshulp op grond van gegevensbescherming alleen in uitzonderlijke gevallen mogelijk is. Een dergelijke situatie kan zich alleen voordoen als, na afweging van de prevalerende belangen in een specifiek geval (enerzijds de openbare belangen, waaronder een goede rechtsbedeling, en anderzijds de belangen die gemoeid zijn met de bescherming van het privé-leven), het overleggen van de door de verzoekende staat verlangde specifieke gegevens dusdanig fundamentele problemen zou veroorzaken dat de aangezochte staat daarin aanleiding ziet om het verzoek om essentiële redenen af te wijzen. Een aangezochte staat kan dus geen medewerking weigeren op grond van een ruime, categorische of systematische toepassing van de beginselen inzake gegevensbescherming. Het feit dat de verzoekende en de aangezochte staat verschillende regelingen voor gegevensbescherming hanteren (bv. als de verzoekende staat niet over een volwaardige speciale gegevensbeschermingsautoriteit beschikt) of een verschillende aanpak volgen voor de bescherming van persoonsgegevens (bv. als de verzoekende staat andere middelen dan het wissen van gegevens gebruikt om het privé-karakter of de juistheid van door de wetshandhavinginstanties ontvangen persoonsgegevens te waarborgen), mag krachtens artikel 9, lid 2, onder a), niet als extra voorwaarde worden ingeroepen.

Bij artikel 14

Artikel 14 bepaalt dat de overeenkomst geen beletsel vormt voor de sluiting, na inwerkingtreding, van bilaterale rechtshulpovereenkomsten tussen een lidstaat en de Verenigde Staten van Amerika indien deze verenigbaar zijn met de overeenkomst.

Mochten op basis van de overeenkomst genomen maatregelen voor de Verenigde Staten van Amerika en een of meer lidstaten praktische problemen opleveren, dan moeten die problemen indien mogelijk in de eerste plaats worden opgelost via overleg tussen de betrokken lidstaat of lidstaten en de Verenigde Staten van Amerika, of, in voorkomend geval, via de in deze overeenkomst vermelde overlegprocedures. Indien dergelijke praktische problemen niet via overleg alleen kunnen worden opgelost, dan past het binnen de overeenkomst dat toekomstige bilaterale overeenkomsten tussen de lidstaat of lidstaten en de Verenigde Staten van Amerika een bruikbaar alternatief mechanisme aanreiken ten behoeve van de doelstellingen van de bepaling in kwestie waaruit de problemen zijn voortgekomen.

BESLUIT VAN DE RAAD

van 15 juli 2003

betreffende de statistische gegevens die moeten worden gebruikt voor de aanpassing van de verdeelsleutel voor de inschrijving op het kapitaal van de Europese Centrale Bank

(2003/517/EG)

DE RAAD VAN DE EUROPESE UNIE,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap, en met name op artikel 107, lid 6, en artikel 29.2 van het aan het Verdrag gehechte Protocol betreffende de statuten van het Europees Stelsel van centrale banken (ESCB) en van de Europese Centrale Bank (ECB), hierna „de statuten” te noemen,

Gezien het voorstel van de Commissie ⁽¹⁾,Gezien het advies van het Europees Parlement ⁽²⁾,Gezien het advies van de Europese Centrale Bank ⁽³⁾,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) Bij Besluit 98/382/EG ⁽⁴⁾ heeft de Raad regels vastgesteld betreffende de statistische gegevens die voor de vaststelling van de aanvankelijke verdeelsleutel voor de inschrijving op het kapitaal van de ECB dienden te worden gebruikt.
- (2) Overeenkomstig artikel 29.3 van de statuten van het Europees Stelsel van centrale banken en van de Europese Centrale Bank moet de weging van de nationale centrale banken in de verdeelsleutel voor de inschrijving op het kapitaal van de ECB om de vijf jaar worden aangepast.
- (3) Wanneer één of meer landen lidstaten van de Europese Unie worden, worden hun nationale centrale banken leden van het ESCB en inschrijvers op het kapitaal van de ECB. De weging van de nationale centrale banken in de verdeelsleutel voor de inschrijving op het kapitaal van de ECB moet dienovereenkomstig worden aangepast.
- (4) Er dienen regels te worden vastgesteld voor de verstrekking van de statistische gegevens die moeten worden gebruikt voor de aanpassingen van de weging van de nationale centrale banken in de verdeelsleutel voor de inschrijving op het kapitaal van de ECB.
- (5) De aard en de bronnen van de te gebruiken gegevens, alsmede de wijze van berekening van de weging van de nationale centrale banken in de verdeelsleutel voor de inschrijving op het kapitaal van de ECB dienen te worden omschreven.
- (6) Verordening (EG) nr. 2223/96 van de Raad van 25 juni 1996 inzake het Europees systeem van nationale en regionale rekeningen in de Gemeenschap ⁽⁵⁾ bevat methoden betreffende gemeenschappelijke normen, definities, classificaties en registratieregels die bestemd zijn voor de opstelling van statistische rekeningen en tabellen

op een vergelijkbare grondslag ten behoeve van de Gemeenschap, en voorziet tevens in een programma voor de indiening ten behoeve van de Gemeenschap van de overeenkomstig de verordening samengestelde rekeningen en tabellen volgens een precies tijdschema. Daar in deze verordening met de recentste normen en ontwikkelingen op het gebied van de statistische methoden rekening is gehouden, dienen voor de toepassing van dit besluit de in de verordening vervatte definities te worden gehanteerd.

- (7) Aangezien de verdeelsleutel voor de inschrijving op het kapitaal van de ECB niet alleen bepalend is voor het aandeel van elke nationale centrale bank in het kapitaal van de ECB, maar ook voor de bijdrage van elke nationale centrale bank in de overgedragen externe reserves, de wegingen van de stemmen in de raad van bestuur van de ECB voor alle besluiten die met gewogen stemmen dienen te worden genomen (op grond van artikel 10.3 van de statuten) en de toedeling van de monetaire inkomsten van het ESCB aan de nationale centrale banken, is het van belang dat de berekening van hun respectieve wegingen in deze verdeelsleutel op accurate wijze geschiedt. De Commissie dient bijgevolg de relevante comités te raadplegen over de gegevens betreffende de bevolking en het bruto binnenlands product tegen actuele marktprijzen,

BESLUIT:

*Artikel 1***Voorwerp**

De statistische gegevens die voor de aanpassing van de weging van de nationale centrale banken in de verdeelsleutel voor de inschrijving op het kapitaal van de ECB moeten worden gebruikt, worden door de Commissie verstrekt overeenkomstig de in dit besluit neergelegde regels.

*Artikel 2***Bevolking**

1. Onder bevolking wordt de „totale bevolking” in de zin van Verordening (EG) nr. 2223/96 verstaan. Deze wordt berekend als een gemiddelde over het jaar en afgerond op het naaste duizendtal.

⁽¹⁾ Voorstel van 14 maart 2003 (nog niet verschenen in het Publicatieblad).

⁽²⁾ Advies van 3 juli 2003 (nog niet verschenen in het Publicatieblad).

⁽³⁾ PB C 102 van 29.4.2003, blz. 11.

⁽⁴⁾ PB L 171 van 17.6.1998, blz. 33.

⁽⁵⁾ PB L 310 van 30.11.1996, blz. 1. Verordening laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 359/2002 van het Europees Parlement en de Raad (PB L 58 van 28.2.2002, blz. 1).

2. Voor de aanpassing overeenkomstig artikel 29.3 van de statuten van de aan de nationale centrale banken toegekende wegingen worden de gegevens betreffende de bevolking genomen voor het voorlaatste jaar voorafgaand aan het jaar waarin de verdeelsleutel wordt aangepast.

Artikel 3

Bruto binnenlands product tegen actuele marktprijzen

1. Onder bruto binnenlands product tegen marktprijzen wordt het bruto binnenlands product tegen actuele marktprijzen in de zin van Verordening (EG) nr. 2223/96 verstaan voor een kalenderjaar, dat zo accuraat mogelijk in de nationale munteenheid is uitgedrukt om de respectieve aandelen met de vereiste nauwkeurigheid te kunnen berekenen.

2. Voor de aanpassing overeenkomstig artikel 29.3 van de statuten van de aan de nationale centrale banken toegekende wegingen worden de gegevens betreffende het bruto binnenlands product tegen actuele marktprijzen genomen voor de vijf jaar voorafgaande aan het voorlaatste jaar vóór het jaar waarin de verdeelsleutel wordt aangepast.

Artikel 4

Wisselkoersen

1. De jaarlijkse wisselkoers voor de omrekening van het bruto binnenlands product tegen actuele marktprijzen is het rekenkundige gemiddelde van de dagelijkse wisselkoersen van alle werkdagen in een kalenderjaar.

2. Vóór 1999 zijn de dagelijkse wisselkoersen de door de Commissie berekende referentievoeten van de ecu. Vanaf 1999 betreft het de door de ECB berekende referentievoeten van de euro.

Artikel 5

Berekening en nauwkeurigheid

1. Het aandeel van een lidstaat in de bevolking van de Gemeenschap is zijn aandeel in de som van de bevolking van de lidstaten, uitgedrukt in procenten.

2. Het aandeel van een lidstaat in het BBP van de Gemeenschap tegen actuele marktprijzen is zijn aandeel in de som van het BBP van de lidstaten tegen actuele marktprijzen over vijf jaar, uitgedrukt in procenten.

3. De weging van een nationale centrale bank in de verdeelsleutel voor de inschrijving op het kapitaal van de ECB is gelijk aan het rekenkundige gemiddelde van de respectieve aandelen van de betrokken lidstaat in de bevolking en in het BBP van de Gemeenschap tegen actuele marktprijzen.

4. Bij de verschillende berekeningsfasen geschiedt de berekening op voldoende cijfers nauwkeurig om de accuraatheid ervan te waarborgen. De weging van de nationale centrale banken in de verdeelsleutel voor de inschrijving op het kapitaal van de ECB wordt uitgedrukt in een getal met vier decimalen.

Artikel 6

Informering van de comités

Wat de gegevens betreffende de bevolking betreft, informeert de Commissie het Comité statistisch programma, opgericht bij artikel 1 van Besluit 89/382/EEG, Euratom van de Raad van 19 juni 1989 tot oprichting van een Comité statistisch programma van de Europese Gemeenschappen ⁽¹⁾.

Wat de gegevens betreffende het BBP tegen actuele marktprijzen betreft, informeert de Commissie het comité opgericht bij artikel 6 van Richtlijn 89/130/EEG, Euratom van de Raad van 13 februari 1989 betreffende de harmonisatie van de opstelling van het bruto nationaal product tegen marktprijzen ⁽²⁾.

Artikel 7

Nieuwe lidstaten

Wanneer één of meer landen lidstaten worden en hun respectieve nationale centrale banken onderdeel worden van het ESCB, dan zijn de voor de statistische gegevens betreffende de bevolking en het bruto binnenlands product tegen actuele marktprijzen te hanteren referentieperiodes gelijk aan die welke voor de laatste vijfjaarlijkse aanpassing van de verdeelsleutel zijn gebruikt en in de artikelen 29.1 en 29.3 van de statuten zijn omschreven.

Artikel 8

Verstreking van de gegevens

De in dit besluit bedoelde gegevens betreffende de bevolking, het bruto binnenlands product tegen actuele marktprijzen en de jaarlijkse wisselkoersen worden uiterlijk twee maanden vóór de datum waarop de aanpassing van de weging van de nationale centrale banken in de verdeelsleutel voor de inschrijving op het kapitaal van de ECB van kracht wordt, voor alle lidstaten afzonderlijk door de Commissie aan de ECB medegedeeld.

Gedaan te Brussel, 15 juli 2003.

Voor de Raad

De voorzitter

G. TREMONTI

⁽¹⁾ PB L 181 van 28.6.1989, blz. 47.

⁽²⁾ PB L 49 van 21.2.1989, blz. 26.

AANBEVELING VAN DE RAAD
van 15 juli 2003
betreffende de benoeming van de president van de Europese Centrale Bank

(2003/518/EG)

DE RAAD VAN DE EUROPESE UNIE,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap, inzonderheid op artikel 112, lid 2, onder b), en op artikel 122, lid 4, alsmede op artikel 11, lid 2, en artikel 43, lid 3, van het Protocol betreffende de statuten van het Europees Stelsel van centrale banken en van de Europese Centrale Bank,

BEVEELT AAN:

om over te gaan tot de benoeming van de heer Jean-Claude Trichet tot president van de Europese Centrale Bank, voor een periode van acht jaar met ingang van 1 november 2003.

Deze aanbeveling wordt, na raadpleging van het Europees Parlement en de Raad van Gouverneurs van de Europese Centrale Bank, ter fine van beslissing voorgelegd aan de staatshoofden en regeringsleiders van de lidstaten die de euro hebben aangenomen.

Deze aanbeveling wordt bekendgemaakt in het *Publicatieblad van de Europese Unie*.

Gedaan te Brussel, 15 juli 2003.

Voor de Raad

De voorzitter

G. TREMONTI

COMMISSIE

BESCHIKKING VAN DE COMMISSIE

van 5 maart 2003

betreffende de staatssteun die de Italiaanse Republiek (regio Sicilië) voornemens is ten uitvoer te leggen ten gunste van de internationalisatie van ondernemingen

(kennisgeving geschied onder nummer C(2003) 650)

(Slechts de tekst in de Italiaanse taal is authentiek)

(Voor de EER relevante tekst)

(2003/519/EG)

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap, inzonderheid op artikel 88, lid 2, eerste alinea,

Gelet op de Overeenkomst betreffende de Europese Economische Ruimte, inzonderheid op artikel 62, lid 1, onder a),

Gelet op Verordening (EG) nr. 659/1999 van de Raad van 22 maart 1999 tot vaststelling van nadere bepalingen voor de toepassing van artikel 88 van het EG-Verdrag ⁽¹⁾,

Na belanghebbenden overeenkomstig het genoemde artikel te hebben aangemaand hun opmerkingen te maken,

Overwegende hetgeen volgt:

1. PROCEDURE

- (1) Bij schrijven nr. A/33813 van de permanente vertegenwoordiging van Italië bij de Europese Unie van 10 mei 2001, door de Commissie ontvangen op 14 mei 2001, hebben de Italiaanse autoriteiten overeenkomstig artikel 88, lid 3, van het Verdrag kennis gegeven van de betrokken steunregeling.
- (2) Bij schrijven van 15 januari 2002, SG (2002) D/228170, heeft de Commissie de Italiaanse Republiek kennis gegeven van haar besluit tot inleiding van de procedure van artikel 88, lid 2, van het Verdrag ten aanzien van de betrokken steunregeling.
- (3) Het besluit van de Commissie tot inleiding van de procedure is in het *Publicatieblad van de Europese Gemeenschappen* ⁽²⁾ bekendgemaakt. De Commissie heeft de belanghebbenden uitgenodigd hun opmerkingen over de betrokken steunmaatregel te maken.
- (4) De Commissie heeft noch van de lidstaat, noch van belanghebbenden opmerkingen terzake ontvangen. De enige door de Italiaanse autoriteiten verzonden brief dateert van 10 januari 2003 en heeft slechts betrekking

op een aspect van het besluit tot inleiding van de procedure (met name punt 38 betreffende de regeling de minimis).

2. GEDETAILEERDE BESCHRIJVING VAN DE STEUN

2.1. Benaming en rechtsgrond

- (5) De steun zou door de regio Sicilië worden verleend krachtens de regeling van artikel 26 van regionale wet nr. 32 van 23 december 2000 houdende uitvoeringsbepalingen van het regionaal operationeel programma (POR) 2000-2006 ⁽³⁾ (regionale wet 32/2000) en het decreet van 22 juni 2001 ⁽⁴⁾. In de artikelen 13 en 15 van regionale wet 32/2000 zijn algemene bepalingen opgenomen die op de regeling van toepassing zijn. Artikel 198 van dezelfde wet bevat een bepaling tot opschorting van de uitvoering van de betrokken maatregel totdat de beschikking van de Commissie na de afwikkeling van de aanmeldingsprocedure wordt vastgesteld.

2.2. Doel van de regeling

- (6) Met de regeling wordt beoogd de internationalisatie van de regionale economie te bevorderen door het verlenen van steun aan kleine en middelgrote ondernemingen en samenwerkingsverbanden daarvan, alsmede aan consortia en verenigingen van consortia van kleine en middelgrote ondernemingen die in de regio Sicilië werkzaam zijn.

2.3. Inhoud

- (7) Om de beoogde doelstellingen te bereiken, zijn volgende steunmaatregelen vastgesteld:
 - bijdragen in de investeringskosten voor de uitvoering van projecten die zorgen voor een vaste aanwezigheid op een of meerdere buitenlandse markten (tentoonstellingscentra, showroom, contactbureau);

⁽¹⁾ PB L 83 van 27.3.1999, blz. 1.

⁽²⁾ PB C 132 van 4.6.2002, blz. 11.

⁽³⁾ Gazzetta ufficiale della Regione siciliana (publicatieblad van de regio Sicilië) nr. 61 van 23 december 2000.

⁽⁴⁾ Gazzetta ufficiale della Regione siciliana, deel I, nr. 37 van 27 juli 2001.

- bijdragen voor de oprichting en inbedrijfstelling van consortia van kleine en middelgrote ondernemingen voor de uitvoering van samenwerkingsprojecten in het kader van marketingactiviteiten van internationaal belang.
- (8) In het decreet van 22 juni 2001 is voorzien in andere steun, die evenwel zal worden verleend overeenkomstig Verordening (EG) nr. 69/2001 van de Commissie van 12 januari 2001 betreffende de toepassing van de artikelen 87 en 88 van het EG-Verdrag op de-minimissteun ⁽⁵⁾.
- (9) Wat de in overweging 7, eerste streepje, van deze beschikking bedoelde steun betreft, is in het decreet van 22 juni 2001 bepaald dat de uitgaven die onder de in het Gemeenschapsrecht vermelde definitie van investering vallen — inclusief immateriële investeringen — hiervoor in aanmerking komen. In het decreet wordt gepreciseerd dat het gaat om uitgaven voor de koop of de huur van lokalen, uitgaven voor de verwerving van uitrusting en uitgaven voor immateriële investeringen. In het formulier dat werd toegezonden als bijlage bij de kennisgeving (vóór de wijzigingen die in de loop van de onderzoeksprocedure zijn aangebracht) hebben de Italiaanse autoriteiten kwaliteitsborging, milieubescherming, technische innovatie en de aankoop van beheerssoftware genoemd als immateriële investeringen. In artikel 13 van regionale wet 32/2000 wordt de definitie van materiële investering gegeven. In dat artikel is ook het volgende bepaald:
- de uitgaven voor immateriële investeringen en voor studies en adviezen mogen niet meer bedragen dan 25 % van de in aanmerking komende uitgaven;
 - vervangende investeringen worden uitgesloten;
 - de begunstigde moet zich ertoe verplichten de investering voor een periode van vijf jaar te handhaven;
 - de steun voor immateriële investeringen wordt verleend op voorwaarde dat de begunstigde zich ertoe verbindt deze tijdens een periode van vijf jaar uitsluitend in de eigen fabriek te gebruiken;
 - steunaanvragen worden ingediend vóór het begin van de uitvoering van een project.
- (10) Wat betreft de in overweging 7, tweede streepje, van deze beschikking bedoelde steun, is in het decreet van 22 juni 2001 bepaald dat alle uitgaven in verband met de oprichting van het consortium in aanmerking komen, evenals de kosten voor de inbedrijfstelling en de werking gedurende een periode van vijf jaar. In beide gevallen gaat het om uitgaven met betrekking tot de notariële kosten voor de oprichting van het consortium alsook om algemene en personeelsuitgaven voor de inbedrijfstelling en de werking die het rechtstreeks gevolg zijn van het succes van het initiatief. In het bijzonder gaat het om de volgende uitgaven:
- personeelskosten en door de overheid opgelegde lasten;
 - huur van gebouwen die bestemd zijn voor de werkzaamheid van het consortium of de vereniging;
 - verwerving, ook door middel van leasing, van roerend goed (uitrusting en inrichting);
 - promotie en publiciteit voor de producten van de bedrijven van het consortium en voor de door het consortium verleende diensten.
- (11) Bij gebrek aan verduidelijkingen door de Italiaanse autoriteiten, kan de Commissie de in aanmerking komende maatregelen en uitgaven waarvan sprake in de overwegingen 8-10 niet nauwkeuriger bepalen.

2.4. Budget en duur van de regeling

- (12) De regeling loopt van de eventuele inwerkingtreding na het einde van de kennisgevingsprocedure tot en met 31 december 2006. Het jaarlijks budget werd niet nauwkeurig aangegeven. In het bij het schrijven van 26 september 2001 gevoegde kennisgevingsformulier hebben de Italiaanse autoriteiten een budget vermeld van „... ongeveer 98 miljard lire euro voor de steunregeling waarvan sprake in art. 26-36 en 39 van regionale wet 32/2000 ...”. De Commissie veronderstelt dat het bedrag in lire is uitgedrukt. Bovendien betreft de betrokken kennisgeving uitsluitend de in artikel 26 van de vermelde wet bedoelde steunregeling. In lid 2 van dit artikel is bepaald dat het budget niet meer dan 120 miljard ITL mag bedragen.

2.5. Begunstigden

- (13) Deze regeling geldt voor kleine en middelgrote ondernemingen (KMO's) en samenwerkingsverbanden daarvan. Consortia en verenigingen van consortia van kleine en middelgrote ondernemingen, ook in de vorm van een coöperatie, komen eveneens in aanmerking. De begunstigden moeten ingeschreven zijn in het handelsregister van de Kamer van Koophandel en, voor ambachtelijke bedrijven, in het register van ambachtelijke bedrijven. In de bepalingen van de steunregeling wordt voor de definitie van KMO verwezen naar communautaire bepalingen. De Italiaanse autoriteiten hebben evenwel niet gepreciseerd of het gaat om KMO's volgens de definitie die is vermeld in Aanbeveling 96/280/EG van de Commissie ⁽⁶⁾. Er bestaan ook twijfels met betrekking tot de definitie van KMO die wordt gehanteerd bij consortia en verenigingen van consortia.

⁽⁵⁾ PB L 10 van 13.1.2001, blz. 30.

⁽⁶⁾ PB L 107 van 30.4.1996, blz. 4. Deze aanbeveling wordt aangehaald in bijlage I van Verordening (EG) nr. 70/2001 van de Commissie van 12 januari 2001 betreffende de toepassing van de artikelen 87 en 88 van het EG-Verdrag op staatssteun voor kleine en middelgrote ondernemingen (PB L 10 van 13.1.2001, blz. 33).

(14) Bij de oorspronkelijke kennisgeving werd in het aanmeldingsformulier uitgesloten dat de betrokken regeling zou worden toegepast op activiteiten met betrekking tot de vervaardiging, de verwerking of de verhandeling van de in bijlage I van het EG-Verdrag aangegeven producten, of op de transportsector, de staalindustrie, de scheepsbouwsector, de synthetische-vezelindustrie en de automobiellindustrie. In artikel 15 van regionale wet 32/2000 is evenwel bepaald dat de in deze wet vervatte bepalingen met betrekking tot de steunmaatregelen toepasbaar zijn op de hierboven vermelde sectoren. Noch in de laatst toegezonden documenten, noch in het aanmeldingsformulier met betrekking tot de gewijzigde bepalingen wordt nog verklaard dat de vermelde sectoren worden uitgesloten. Er blijven ook twijfels wat betreft de eventuele uitsluiting van ondernemingen in moeilijkheden⁽⁷⁾ en van steun ten gunste van de financiële herstructurering van deze ondernemingen. Hetzelfde geldt voor eventuele investeringen in vast kapitaal die worden uitgevoerd in de vorm van de aankoop van een fabriek die werd gesloten of zonder overname zou zijn gesloten. Door deze tegenstrijdige elementen kan niet worden vastgesteld of de regeling van toepassing is op de hierboven vermelde sectoren, ondernemingen en fabrieken.

2.6. Vorm en intensiteit van de steun

- (15) De regeling voorziet in steun in de vorm van subsidies.
- (16) Voor bijdragen in de investeringskosten voor de uitvoering van projecten die zorgen voor een vaste aanwezigheid op een of meerdere buitenlandse markten (tentoonstellingscentra, showroom, contactbureau) bedraagt de maximale steunintensiteit 35 % nettosubsidie-equivalent (NSE), verhoogd met 15 procentpunten brutosubsidie-equivalent (BSE).
- (17) Voor bijdragen voor de oprichting en inbedrijfstelling van consortia van kleine en middelgrote ondernemingen voor de uitvoering van samenwerkingsprojecten in het kader van marketingactiviteiten van internationaal belang behelst de maatregel een steunintensiteit die gedurende vijf jaar afneemt, met een plafond van 70 %, 60 %, 50 %, 40 % en 30 %.

3. TWIJFELS DIE DE COMMISSIE HEEFT UITGEDRUKT IN DE LOOP VAN DE IN ARTIKEL 88, LID 2, VAN HET VERDRAG VERMELDE PROCEDURE

- (18) De twijfels die de Commissie heeft geuit in de loop van de overeenkomstig artikel 88, lid 2, ingeleide procedure, hadden betrekking op twee specifieke aspecten: de steun voor de internationalisatie en de steun voor de werking.

⁽⁷⁾ Zoals bepaald in de communautaire richtsnoeren voor reddings- en herstructureringssteun aan ondernemingen in moeilijkheden (PB C 288 van 9.10.1999, blz. 2).

- (19) Wat de steun voor de internationalisatie betreft, had de Commissie in haar voorlopige beoordeling op grond van de gegevens waarover zij beschikte, onder meer gewezen op de volgende punten ⁽⁸⁾:

- de krachtens de regeling verleende steun lijkt feitelijk verband te houden met de oprichting en de werking van een distributienet of met andere lopende uitgaven die verbonden zijn met exportactiviteiten, wat niet verenigbaar zou zijn met de gemeenschappelijke markt (zie in het bijzonder Verordening (EG) nr. 70/2001 van de Commissie van 12 januari 2001 betreffende de toepassing van de artikelen 87 en 88 van het EG-Verdrag op staatssteun voor kleine en middelgrote ondernemingen ⁽⁹⁾);
- de Commissie was evenwel van mening dat, zelfs indien de steun als investeringssteun kan worden aangemerkt, de regionale afwijkingen als bedoeld in artikel 87, lid 3, onder a) en c), in dit geval niet relevant zijn. De regionale afwijkingen kunnen namelijk uitsluitend worden toegepast op investeringen binnen de in aanmerking komende regio's. De Italiaanse autoriteiten verklaarden dat zij de steunintensiteit konden toepassen die is toegestaan voor de regio Sicilië als regio die in aanmerking komt voor de in artikel 87, lid 3, onder a), van de Italiaanse regionale steunkaart ⁽¹⁰⁾ vermelde afwijking, maar de betrokken maatregel betreft de verwezenlijking van structuren buiten deze regio.

- (20) Wat de werkingssteun betreft, had de Commissie in haar voorlopige beoordeling op grond van de gegevens waarover zij beschikte, onder meer gewezen op de volgende punten ⁽¹¹⁾:

- de betrokken maatregel is beperkt in de tijd, daar zij toepasbaar is tot 2006, en houdt in dat de maximale steunintensiteit geleidelijk vermindert;
- de Italiaanse autoriteiten hadden evenwel niet aangetoond dat deze exploitatiesteun evenredig is aan de handicaps die hierdoor moeten worden verholpen. Zij hadden evenmin informatie verstrekt over de aard van de te verhelpen regionale handicaps. Ook hadden zij deze niet beschreven of de omvang ervan gekwantificeerd, noch hadden zij aangetoond dat de steun gegrond was vanwege de bijdrage tot de regionale ontwikkeling;
- bovendien moet exploitatiesteun die ten doel heeft de uitvoer tussen de lidstaten te bevorderen, worden uitgesloten ⁽¹²⁾.

⁽⁸⁾ Zie de overwegingen 28-30 van de beschikking (cfr. voetnoot 2) voor meer details.

⁽⁹⁾ PB L 10 van 13.1.2001, blz. 33.

⁽¹⁰⁾ PB L 105 van 20.4.2002, blz. 1.

⁽¹¹⁾ Zie de overwegingen 31-36 van deze beschikking (cfr. voetnoot 2) voor meer details.

⁽¹²⁾ Zie punt 4.17 van de richtsnoeren inzake regionale steunmaatregelen (PB C 74 van 10.3.1998, blz. 9), gewijzigd bij de in PB C 258 van 9.9.2000, blz. 5, gepubliceerde mededeling van de Commissie.

(21) In haar besluit had de Commissie ook twijfels geuit over de verenigbaarheid met de gemeenschappelijke markt van twee andere specifieke punten die voortvloeien uit sommige bepalingen van de regeling ⁽¹³⁾:

- in de maatregel is bepaald dat de begunstigde ondernemingen moeten zijn ingeschreven in het handelsregister van de kamer van koophandel en, voor ambachtelijke bedrijven, in het register van ambachtelijke bedrijven. Dergelijke bepalingen zouden een inbreuk kunnen vormen op de communautaire regeling met betrekking tot het recht van vestiging en op het beginsel van niet-discriminatie op grond van nationaliteit (artikel 12 van het EG-Verdrag);
- met betrekking tot de steun die overeenkomstig het decreet van 22 juni 2001 zou worden verleend krachtens de regel de minimis, had de Commissie erop gewezen dat in de in artikel 15, lid 3, in fine, van regionale wet 32/2000 vervatte bepaling, die integraal deel uitmaakt van de betrokken kennisgeving, geen rekening lijkt te worden gehouden met de periode van drie jaar die in artikel 2, lid 2, van Verordening (EG) nr. 69/2001 ⁽¹⁴⁾ wordt vermeld. Op grond van de vermelde bepaling van de regionale wet moeten de begunstigten namelijk aangifte doen van de steun die zij sinds 1 januari 2000 hebben ontvangen uit hoofde van de regel de minimis. De in artikel 2, lid 2, van de verordening vermelde referentieperiode kan echter veranderen, zoals blijkt uit overweging 5 van deze verordening.

4. OPMERKINGEN VAN DE ITALIAANSE AUTORITEITEN

- (22) De Italiaanse autoriteiten hebben geen opmerkingen ingediend met betrekking tot het ontwerp van steunregeling.
- (23) Niettemin hebben de Italiaanse autoriteiten verduidelijkingen toegezonden over de bepalingen betreffende de regeling de minimis, dat wil zeggen met betrekking tot de bedenkingen van de Commissie in punt 38 van het besluit tot inleiding van de procedure.
- (24) In het hierboven vermelde schrijven hebben de Italiaanse autoriteiten erop gewezen dat geen enkele steun is verleend en dat de regionale overheid na de administratieve procedure van het onderzoek van de steunaanvragen steun zal betalen overeenkomstig de voorschriften in punt 38 van het besluit tot inleiding van de procedure en met inachtneming van Verordening (EG) nr. 69/2001 ⁽¹⁵⁾. De Italiaanse autoriteiten hebben er ook op gewezen dat de in artikel 15, lid 3, in fine, van regionale wet 32/2000 vervatte bepaling niet voorziet in het verlenen van steun op grond van de regel de minimis, maar uitsluitend betrekking heeft op het organiseren van de oprichting van een regionale gegevensbank.

5. BEOORDELING VAN DE STEUN

5.1. Beoordeling of er sprake is van een steunmaatregel in de zin van artikel 87, lid 1, van het EG-Verdrag

- (25) Om te beoordelen of de betrokken maatregel een steunmaatregel is in de zin van artikel 87, lid 1, van het Verdrag, moet worden vastgesteld of de begunstigten er voordeel van hebben, dit voordeel door de overheid wordt verleend, de betrokken maatregelen de mededinging kunnen vervalsen en het handelsverkeer tussen de lidstaten kunnen beïnvloeden.
- (26) Het eerste element in artikel 87, lid 1, van het Verdrag is de mogelijkheid dat de maatregel bepaalde ondernemingen begunstigt. Derhalve moet enerzijds worden uitgemaakt of de begunstigde ondernemingen een economisch voordeel ontvangen dat zij in normale marktomstandigheden niet zouden hebben verkregen en of zij kosten kunnen ontwijken die zij hadden moeten dragen met de eigen financiële middelen, en anderzijds of dergelijk voordeel wordt verleend aan een bepaalde categorie van ondernemingen. De verlening van subsidies en de bijdragen in de beheerskosten van ondernemingen die werkzaam zijn in de regio Sicilië, vormen economische voordelen voor de begunstigten aangezien hierdoor de kosten voor de uitvoering van voor de steun in aanmerking komende projecten en de lopende uitgaven die de onderneming normaal zou moeten dragen, worden verminderd. De betrokken maatregel heeft enkel betrekking op de in de regio Sicilië werkzame kleine en middelgrote ondernemingen die derhalve worden bevoordeeld, daar de steun niet wordt verleend aan ondernemingen buiten deze regio of aan ondernemingen binnen de regio die niet klein of middelgroot, noch consortia of verenigingen van consortia zijn.
- (27) Volgens de tweede voorwaarde van artikel 87 moet de steun door de staat worden verleend of met staatsmiddelen worden bekostigd. In dit geval blijkt uit het feit dat de maatregel in feite wordt bekostigd uit de openbare begroting van een regio, dat het om staatsmiddelen gaat.
- (28) Volgens de derde voorwaarde van artikel 87, lid 1, van het Verdrag moet de steun de mededinging vervalsen of dreigen te vervalsen. In dit geval dreigen de maatregelen de mededinging te vervalsen aangezien zij de financiële positie en de werkingsmogelijkheden van de begunstigde ondernemingen versterken ten aanzien van hun concurrenten die de steun niet ontvangen.
- (29) Volgens de vierde voorwaarde van artikel 87, lid 1, van het Verdrag moet de steun het handelsverkeer tussen de lidstaten ongunstig beïnvloeden. In dit verband dient te worden opgemerkt dat de regeling betrekking heeft op de internationalisatie van de regionale economie en maatregelen omvat waarmee precies wordt beoogd de onderneming te helpen bij het bereiken van die doelstelling. Bijgevolg betreft de betrokken steunregeling de ondernemingen die hun werkzaamheden ontplooiën in

⁽¹³⁾ Zie de overwegingen 37 en 38 van deze beschikking (cfr. voetnoot 2) voor meer details.

⁽¹⁴⁾ Zie voetnoot 5.

⁽¹⁵⁾ Ibid.

sectoren die onderhevig zijn aan internationale mededinging. Daarom kan worden gesteld dat de regeling per definitie betrekking heeft op de marktdeelnemers die meespelen in het internationaal handelsverkeer.

- (30) Om de hierboven vermelde redenen stelt de Commissie dat de betrokken maatregel staatssteun is in de zin van artikel 87, lid 1, van het Verdrag en dat hij derhalve slechts als verenigbaar met de gemeenschappelijke markt kan worden beschouwd indien hij valt onder een van de in het Verdrag vermelde afwijkingen.

5.2. Legitimiteit van de regeling

- (31) Aangezien de maatregel nog niet in werking is getreden krachtens de opschortende clausule (artikel 198 van regionale wet 32/2000), stelt de Commissie vast dat de Italiaanse autoriteiten de verplichting tot kennisgeving overeenkomstig artikel 88, lid 3, van het Verdrag hebben nageleefd.

5.3. Toepasselijke afwijking

- (32) Nadat de Commissie heeft geoordeeld of de onderzochte maatregelen overeenkomstig artikel 87, lid 1, van het Verdrag overheidssteun vormen, moet zij onderzoeken of deze als verenigbaar met de gemeenschappelijke markt kunnen worden beschouwd krachtens artikel 87, leden 2 en 3, van het Verdrag.
- (33) De Commissie is van mening dat de steun niet in aanmerking komt voor de afwijkingen als bedoeld in artikel 87, lid 2, omdat het niet gaat om steunmaatregelen van sociale aard in de zin van artikel 87, lid 2, onder a), en evenmin om steunmaatregelen tot herstel van de schade veroorzaakt door natuurrampen of andere buitengewone gebeurtenissen in de zin van artikel 87, lid 2, onder b), en ook niet om steunmaatregelen zoals bedoeld in artikel 87, lid 2, onder c). Om evidente redenen zijn de afwijkingen van artikel 87, lid 3, onder b) en d), evenmin van toepassing. De Commissie dient daarom te onderzoeken of de in artikel 87, lid 3, onder a) en c), vermelde afwijkingen, van toepassing zijn op de betrokken regeling.

5.4. Beoordeling van de verenigbaarheid van de steun met de bedenkingen van de Commissie

- (34) In het besluit tot inleiding van de formele onderzoeksprocedure was de Commissie ervan uitgegaan dat de steun die is verleend in de vorm van bijdragen in de

investeringskosten voor de uitvoering van projecten die zorgen voor een vaste aanwezigheid op een of meerdere buitenlandse markten (tentoonstellingscentra, showroom, contactbureau) ⁽¹⁶⁾, in het bijzonder betrekking zouden hebben op werkzaamheden in verband met de export. De steun leek namelijk verband te houden met de oprichting en de werking van een distributienet of met andere lopende uitgaven die inherent zijn aan exportactiviteiten. Exportsteun is niet verenigbaar met Verordening (EG) nr. 70/2001 ⁽¹⁷⁾. Er wordt op gewezen dat de Commissie zich sinds lang heeft verzet tegen exportsteun ⁽¹⁸⁾. In haar Zevende Verslag over het mededingingsbeleid (1977), punt 242, heeft de Commissie verklaard dat steunmaatregelen voor de export in het intracommunautaire handelsverkeer niet in aanmerking komen voor toepassing van enige der uitzonderingsbepalingen ongeacht hun intensiteit, vorm, motivering of strekking. Welnu, er moet worden vastgesteld dat in de formele onderzoeksprocedure de twijfels van de Commissie niet konden worden ontzenuwd en dat niet kan worden uitgesloten dat de betrokken regeling exportsteun is, die onverenigbaar is met de gemeenschappelijke markt. Uiteraard zouden de kosten voor studies en adviesdiensten verenigbaar kunnen zijn met de in artikel 5 van Verordening (EG) nr. 70/2001 vermelde voorwaarden. Bij gebrek aan specifieke verbintenissen vanwege de lidstaat en duidelijker gegevens en definities, kan de Commissie dergelijke steun evenwel niet toestaan. Wat dit laatste specifieke aspect betreft, staat het Italië echter vrij om de maatregel ten uitvoer te leggen in het kader van de vrijstellingsverordening en overeenkomstig de daar vastgelegde voorwaarden.

- (35) Tijdens de beginfase van het onderzoek hadden de Italiaanse autoriteiten de definitie van exportsteun betwist en opgemerkt dat de maatregelen niet rechtstreeks verbonden zijn met de export van producten, noch met de oprichting of de werking van netwerken voor distributie of verhandeling. Zij hadden evenwel geen enkel argument gegeven dat deze beweringen kon staven. Zij hebben er enkel op gewezen dat de steun gunstige gevolgen zou hebben voor de regionale ontwikkeling van Sicilië en dat de betrokken maatregel moest worden beschouwd als regionale steunmaatregel. De Italiaanse autoriteiten hadden zich bovendien bereid getoond om eender welke structuur die bestaat uit opslagplaatsen, magazijnen, centra voor de distributie van koopwaar en alles wat in verband kan worden gebracht met verhandeling en distributie, uit te sluiten van de steun. Niettemin had de Commissie in het besluit tot inleiding van de formele onderzoeksprocedure ook betwijfeld of de betrokken bijdragen kunnen worden beschouwd als steun in de zin van artikel 2 van Verordening (EG) nr. 70/2001. De Commissie stelt vast dat de geuite twijfels niet zijn weerlegd en dat de omschrijving als exportsteun of investeringssteun onzeker blijft.

⁽¹⁶⁾ Zie overweging 7, eerste streepje.

⁽¹⁷⁾ Zie voetnoot 9. Zie in het bijzonder artikel 1, lid 2, onder b) en overweging 16.

⁽¹⁸⁾ Zie Beschikking 73/263/EEG van de Commissie van 25 juli 1973 betreffende belastingfaciliteiten, verleend uit hoofde van artikel 34 van de Franse wet nr. 65-566 van 12 juli 1965, alsmede het rondschrijven van 24 maart 1967 aan Franse ondernemingen die vestigingen in het buitenland oprichten (PB L 253 van 10.9.1973, blz. 10).

- (36) In het besluit tot inleiding van de formele onderzoeksprocedure had de Commissie tevens gesteld dat, zelfs indien de steun als investeringssteun kan worden aangemerkt, de regionale afwijkingen als bedoeld in artikel 87, lid 3, onder a) en c), in dit geval niet relevant zijn. Dergelijke afwijkingen kunnen namelijk uitsluitend worden toegepast op investeringen binnen de in aanmerking komende regio's. In artikel 4, lid 1, van Verordening (EG) nr. 70/2001 is weliswaar bepaald: „Steun voor investeringen... in of buiten de Gemeenschap is verenigbaar met de gemeenschappelijke markt in de zin van artikel 87, lid 3, van het Verdrag...”. Deze verordening kan derhalve van toepassing zijn op investeringen buiten de Gemeenschap. Daarvoor moet evenwel aan alle vermelde voorwaarden zijn voldaan. Zo is in artikel 4, lid 2, bepaald dat de brutosteunintensiteit niet meer mag bedragen dan 15 % in het geval van kleine ondernemingen en 7,5 % in het geval van middelgrote ondernemingen. Enkel wanneer de investering plaatsvindt in een gebied dat voor regionale steun in aanmerking komt, mag overeenkomstig artikel 4, lid 3, de steunintensiteit het plafond dat voor regionale investeringssteun is vastgesteld, overschrijden. Hieruit volgt dat de plafonds voor de regio Sicilië slechts kunnen worden toegepast wanneer de investering plaatsvindt in de regio Sicilië. De Italiaanse autoriteiten verklaarden daarentegen dat zij de steunintensiteit konden toepassen die is toegestaan voor de regio Sicilië als regio die in aanmerking komt voor de in artikel 87, lid 3, onder a), van de Italiaanse regionale steunkaart vermelde afwijking, maar de betrokken maatregel betreft de verwezenlijking van structuren buiten deze regio. Tijdens de formele onderzoeksprocedure hadden de Italiaanse autoriteiten slechts betwistbare interpretaties gegeven aan het bepaalde in artikel 4 van Verordening (EG) nr. 70/2001 teneinde staande te houden dat de maximale steunintensiteit voor de regio Sicilië van toepassing was. Welnu, er moet worden vastgesteld dat in de formele onderzoeksprocedure de twijfels van de Commissie niet konden worden ontzenuwd en dat niet kan worden uitgesloten dat de betrokken regeling investeringssteun is, die onverenigbaar is met de gemeenschappelijke markt.
- (37) In het besluit tot inleiding van de formele onderzoeksprocedure had de Commissie erop gewezen dat steun in de vorm van bijdragen voor de oprichting van consortia van kleine en middelgrote ondernemingen voor het verwezenlijken van samenwerkingsprojecten in het kader van marketingactiviteiten van internationaal belang ⁽¹⁹⁾ niet voldoet aan de voorwaarden van Verordening (EG) nr. 70/2001. Bovendien had de Commissie verklaard dat dergelijke steun volgens haar daarom werkingssteun was. De aankoop van roerende goederen is een uitgave die in aanmerking komt voor steun voor investeringen met het oog op de productie, ook al vindt deze plaats buiten de Gemeenschap, zolang voldaan is aan alle andere in Verordening (EG) nr. 70/2001 vermelde voorwaarden. Bij gebrek aan specifieke verbintenissen vanwege de lidstaat en duidelijker gegevens en definities, kan de Commissie dergelijke steun voor de aankoop van onroerende goederen voor investeringen met het oog op de productie niet toestaan. Wat dit specifieke aspect betreft, staat het Italië echter vrij om de maatregel ten uitvoer te leggen in het kader van de vrijstellingsverordening en overeenkomstig de daar vastgelegde voorwaarden. Aan alle in deze verordening vermelde voorwaarden moet evenwel zijn voldaan. Dat geldt bijvoorbeeld voor het naleven van de steunintensiteit ⁽²⁰⁾, waarover de Commissie zich reeds heeft uitgesproken ⁽²¹⁾.
- (38) De regio Sicilië komt in aanmerking voor de in artikel 87, lid 3, onder a), van het Verdrag vermelde afwijking zoals blijkt uit de hierboven vermelde regionale steunkaart voor Italië.
- (39) Op grond van de richtsnoeren inzake regionale steunmaatregelen is steun die is bestemd om de lopende uitgaven van ondernemingen te verminderen (werkingssteun), normaal gesproken verboden. Bij wijze van uitzondering kan steun van deze aard evenwel worden toegestaan in regio's die vallen onder de afwijking van artikel 87, lid 3, onder a), van het Verdrag, indien deze steun verantwoord is als bijdrage aan de regionale ontwikkeling en wanneer de kenmerken en de omvang ervan in verhouding staan tot de handicap die de steun moet compenseren. De lidstaat moet het bestaan van een handicap aantonen en de omvang ervan meten. In de vermelde richtsnoeren wordt ook bepaald dat werkingssteun in de tijd beperkt moet zijn en geleidelijk moet verminderen ⁽²²⁾.
- (40) De Commissie had vastgesteld dat de betrokken maatregel een tijdslimiet omvat, daar hij toepasbaar is tot 2006, evenals een dalende maximale steunintensiteit.
- (41) De Commissie had evenwel opgemerkt dat in de maatregel niet wordt gepreciseerd of het om een bruto- dan wel nettosteunintensiteit ging en dat het aanvankelijke maximum van 70 % vrij hoog leek. Bovendien hadden de Italiaanse autoriteiten niet verklaard hoe de aard en de duur van de steun de vermelde handicaps zouden kunnen compenseren en evenmin hadden zij aangetoond dat de werkingssteun in verhouding stond tot deze handicaps. Zij hadden ook geen informatie verstrekt over de aard van de te compenseren regionale handicaps, zij hadden deze niet beschreven en de omvang ervan niet gekwantificeerd en zij hadden evenmin aangetoond dat de betrokken steun verantwoord is als bijdrage tot de regionale ontwikkeling.
- (42) Bovendien had de Commissie opgemerkt dat exploitatiesteun die ten doel heeft de uitvoer tussen de lidstaten te bevorderen, moet worden uitgesloten ⁽²³⁾.

⁽²⁰⁾ Zie overweging 36.

⁽²¹⁾ Zie Beschikking 97/257/EG van de Commissie van 5 juni 1996 betreffende steunvoornemens van de Bondsrepubliek Duitsland aangaande een garantieprogramma van de deelstaat Brandenburg voor investeringsprojecten in Polen (PB L 102 van 19.4.1997, blz. 36); Beschikking 97/240/EG van de Commissie van 5 juni 1996 betreffende steunvoornemens van de Republiek Oostenrijk in het kader van het ERP-Internationalisatieprogramma (PB L 96 van 11.4.1997, blz. 15); Beschikking 97/241/EG van de Commissie van 5 juni 1996 betreffende steunvoornemens van de Republiek Oostenrijk in het kader van het ERP-Oost-Europaprogramma (PB L 96 van 11.4.1997, blz. 23).

⁽²²⁾ Punten 4.15-4.17 van de richtsnoeren inzake regionale steunmaatregelen (zie voetnoot 12).

⁽²³⁾ Punt 4.17 van de richtsnoeren inzake regionale steunmaatregelen (zie voetnoot 12).

⁽¹⁹⁾ Zie overweging 7, tweede streepje.

- (43) Derhalve moet worden vastgesteld dat in de formele onderzoeksprocedure de twijfels van de Commissie niet konden worden ontzenuwd en dat niet kan worden uitgesloten dat de betrokken regeling werkingssteun is, die onverenigbaar is met de gemeenschappelijke markt.
- (44) In het besluit tot inleiding van de formele onderzoeksprocedure had de Commissie erop gewezen dat de bepaling betreffende de inschrijving van begunstigde ondernemingen in het handelsregister van de kamer van koophandel en, voor ambachtelijke bedrijven, in het register van ambachtelijke bedrijven, een inbreuk zou kunnen vormen op de communautaire regelgeving met betrekking tot het recht van vestiging en op het beginsel van niet-discriminatie op grond van nationaliteit (artikel 12 van het EG-Verdrag). Deze bedenkingen blijven overeind. Bij gebrek aan reacties en verklaringen vanwege de Italiaanse Republiek kan de Commissie zich hierover niet uitspreken. Het is evenwel niet nodig dat de Commissie hierover een standpunt inneemt, daar de formele onderzoeksprocedure haar tot de conclusie leidt dat de betrokken steunregeling onverenigbaar is met de gemeenschappelijke markt. Toch dient erop te worden gewezen dat Italië de bepalingen van het Verdrag moet naleven indien het dergelijke maatregelen op grond van Verordening (EG) nr. 70/2001 ten uitvoer wil leggen.
- (45) Wat de steun uit hoofde van de regel de minimis betreft, hebben de Italiaanse autoriteiten erop gewezen dat geen enkele steun is verleend en dat zij zich zullen richten naar de bepalingen van Verordening (EG) nr. 69/2001 ⁽²⁴⁾. Aangezien de Italiaanse autoriteiten erop hebben gewezen dat de in artikel 15, lid 3, in fine, van regionale wet 32/2000 vervatte bepaling niet voorziet in het verlenen van steun op grond van de regel de minimis, maar uitsluitend betrekking heeft op het organiseren van de oprichting van een regionale gegevensbank, is geen enkele wijziging van deze bepaling noodzakelijk.

6. CONCLUSIE

- (46) Aan het einde van de analyse in deel IV van deze beschikking stelt de Commissie vast dat de steunregeling ten gunste van de internationalisatie van ondernemingen in de regio Sicilië onverenigbaar is met de gemeenschappelijke markt,

HEEFT DE VOLGENDE BESCHIKKING GEGEVEN:

Artikel 1

De staatssteun die de Italiaanse Republiek voornemens is ten uitvoer te leggen ten gunste van de internationalisatie van ondernemingen in de regio Sicilië in de zin van artikel 26 van de Siciliaanse regionale wet nr. 32 van 23 december 2000 en het decreet van 22 juni 2001 ⁽²⁵⁾, is onverenigbaar met de gemeenschappelijke markt.

Deze steun mag bijgevolg niet ten uitvoer worden gelegd.

Artikel 2

De Italiaanse Republiek deelt de Commissie binnen twee maanden vanaf de kennisgeving van deze beschikking mee welke maatregelen zij heeft genomen om hieraan te voldoen.

Artikel 3

Deze beschikking is gericht tot de Italiaanse Republiek.

Gedaan te Brussel, 5 maart 2003.

Voor de Commissie

Mario MONTI

Lid van de Commissie

⁽²⁴⁾ Zie voetnoot 5.

⁽²⁵⁾ Zie voetnoot 4.